

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
Γ. Μ. ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΤΗΣΙΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

- Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φρ. 20^α
- Ἐν τῷ ἑσωτερικῷ » 22.
- » » ἑξωτερικῷ » 25.
- Ἐξάμηνος ἀπαράδεκτος.

Τὰ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ
«Σεραπείου» πεμπόμενα χειρό-
γραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΝΕΟΝ ΣΕΡΑΠΕΙΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΠΗΡΗΣΙΣ

ΕΤΗΣΙΑΙ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ.

- Μέχρι 15 γραμμῶν Φρ. 60
- Διὰ τοὺς συνδρομητὰς » 20.
- Ἄνω τῶν 15 γραμμῶν κατ' ἀ-
πόκοπὴν.

Δ' αἰτήσεις ἀπευθυντέον
Journal Grec «SERAPEUM»
Alexandrie (Egypte).

Τεύχος 43.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

1 Ἀπριλίου.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Ἐχει ἡμέρας 30, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11. Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Τάυρον. — Νέα σελήνη τῆ 5 Ἀπριλίου. — Πρῶτον τέταρτ. 13. — Πανσέλ. 21. — Τελευτ. τέταρτον 23.

1 Πέμ.	Μαρίας δούκισσος τῆς Αἰγυπτίας.	17 Σάβ.	Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι.
2 Παρ.	Γῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ Τίτου τοῦ δούλου θαυματουργοῦ.	18 Κυρ.	Τοῦ Παράλυτου. Ἰωάννου τοῦ δούλου μαθητοῦ Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.
3 Σάβ.	Νικήτα τοῦ δούλου καὶ Ἰωσήφ τοῦ βυνογράφου.	19 Δευτ.	Παρουσίου ἱερομάρτυρος.
4 Κυρ.	Τοῦ Θωμᾶ καὶ Γεωργίου τοῦ ὁσ. ἐν Μάλεσθ.	20 Τρίτ.	Θεοδώρου δούλου τοῦ Τριγινᾶ.
5 Δευτ.	Κλαυδίου, Θεοδώρου καὶ ἄλλων 8 μαρτύρων	21 Τετ.	Τῆς Μεσοπεντηκостῆς. Ἰαννουαρίου ἱερομάρτυρος.
6 Τρίτ.	Εὐτυχίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.	22 Πέμ.	Θεοδώρου τοῦ Σκεώτου.
7 Τετ.	Καλλιοπίου μάρτυρος καὶ Γεωργίου ἐπισκόπου Μιτυληνῆς.	23 Παρ.	Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀργία.
8 Πέμ.	Τῶν ἀποστόλων Ἠρωδίου, Ἀγάθου, Ρούφου, Ἀσυχρήτου, Φλέβοντος καὶ Ἐρμού ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα.	24 Σάβ.	Σάββα τοῦ Στρατηλάτου μάρτυρος, καὶ Ἐλισάβετ τῆς δούκισσας.
9 Παρ.	Εὐθυμίου μάρτυρος.	25 Κυρ.	Τῆς Σαμαριτιδῶς. Μάρκου τοῦ ἀποσ. καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
10 Σάβ.	Τερεντίου, Πομπηίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.	26 Δευτ.	Βασιλείου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀμασίας.
11 Κυρ.	Τῶν Μυροφόρων. Ἀντίπα ἱερομάρτ. ἐπισκ. Περγάμου.	27 Τρίτ.	Συμεὼν ἱερομάρτυρος.
12 Δευτ.	Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Παρίου.	28 Τετ.	Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων
13 Τρίτ.	Μαρτίνου τοῦ ὁμολογητοῦ Πάπα Ρώμης.	29 Πέμ.	Ἰάκωβος καὶ Σωσιπάτρου τῶν Ἀποστόλων.
14 Τετ.	Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70.	30 Παρ.	Ἰακώβου τοῦ ἐπισκ. καὶ ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
15 Πέμ.	Κρήσκεντος μάρτυρος.		
16 Παρ.	Ἀγάπης, Εὐρήνης καὶ Χιονίας τῶν ἀδελφῶν		

ΑΠΟΔΗΜΤΟΥ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Υπό Γ. Μ. Κ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ φυλλαδίου 42.)

ΚΔ'.

Ἐν Παρισίοις ὑπάρχουσιν ἑταιρίαι Ἀγγλο-Γαλλικαὶ ἀναδεχόμεναι τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν μετὰ τῶν ἀποσκευῶν τῶν εἰς Λονδίνον, μέσῳ τοῦ Καλαὶ καὶ Δρούβρου, ἐντὸς ἐννέα ὥρων. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ταχίστη ὁδοποιία εἶναι λίαν κατάλληλος δι' ἄνθρωπον ὑποθέσεως, μετροῦντα τὰ κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ἀπολλύμενα λεπτά, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὸν περιηγούμενον χάριν ἀναψυχῆς, τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ ἴδῃ καὶ περιεργασθῇ ὅσον ἐνεστί καλλίτερον καὶ περισσότερον τὰ μέρη, ἀφ' ὧν διέρχεται, καὶ μὴ ταξιδεύοντα δίκην ταχυδρομικοῦ κιβωτίου.

Καὶ ἐκ Βουλώνης ἐπίσης ὑφίσταται τακτικὴ μετὰ τῆς Ἀγγλίας συγκοινωνία, ἀλλ' ἡμεῖς ἐπροτιμήσαμεν μᾶλλον τὴν δι' Ἀθῆνας, ἐνεκα τῆς μαγευτικῆς θέας τῆς διαβάσεως μέσῳ τῶν εὐφόρων πεδιάδων καὶ λόφων τῆς παραγωγῆς Νορμανδίας, καὶ τῆς ὕψους τῶν ἀρχαῖων στολῶν, καὶ ἀγροτικῶν οἰκιῶν τῶν ἐπὶ ἐνστίκτῳ πνευρῆτι διαβοήτων κατοίκων τῆς.

Ἐν τῇ τοιαύτῃ λοιπὸν ἀποφάσει μετέδωκεν ἀπὸ πρώτας εἰς τὸν Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν τοῦ Ἀγ. Λαζάρου, ὅπου, ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου τῶν ἐπιβατῶν, καὶ τῆς γενικῆς σπουδῆς καὶ συνωθήσεως, ἐκπληρώσαντες τοὺς δεομένους τύπους, ἀφίχθημεν κατάκοποι ἐν τῇ εἰς Ἀθῆναι ἀναχωροῦσα ἀμαξοστοιχία, ἐνθα ἀνεμείναμεν τὴν σιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν 9 3) 4 π. μ. ἐκινήσαμεν πρὸς τὰ ΒΔ. κατευθυνόμενοι.

Ἡ σιδηροδρομικὴ ὁμῶς αὕτη γραμμὴ δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ τὸ παράπαν πρὸς τὴν ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Παρισίους μεγάλην, κατὰ τὴν ἐν ἐκείνῃ ἐπικρατοῦσαν τάξιν, καθαριότητα καὶ ἄνεσιν.

Ἐκ τῶν πολλῶν Σταθμῶν, τῶν ἐν πολι-

χνίοις καὶ χωρίοις ἀπαντωμένων, σημαντικώτερος εἶναι ὁ κατὰ τὸ ἡμισυ περίπου τῆς ὁδοῦ καὶ εἰς 136 χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἐκ τῆς πρωτεύουσας κείμενος τῆς πάλεως Ρουένης.

Ἡ κατὰ τὴν βαθμολογίαν ἐννάτη αὕτη πόλις τῆς Γαλλίας εἶναι ἐκτισμένη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Σηκουάνα, χρονολογούσα ἀρκούντως ἀρχαίαν καταγωγὴν, καὶ διαφυλάττουσα εἰσέτι ἱκανὰ σημεῖα τῆς μεσαιωνικῆς δόξης τῆς. Ἰπὸ πολλὰ δὲ ἱστορικὰ γεγονότα ἐστὶν ἀξιωμακρόνεντος, ἰδίᾳ ὁμῶς διὰ τὴν κατὰ τὸ 1431 συμβῆσαν ἐν αὐτῇ δίκην καὶ καταδίκην τῆς δυστήνου Αὐρηλιανῆς ἡρώτιδος Ἰωάννας τῆς Ἀρκῆς, Σήμερον περιλαμβάνει ἐκτεταμένην βιομηχανίαν, ἢ ὀνομαστότερα προϊόντα εἰς τὰ λινὰ κα βαμβάκερὰ υφάσματα τῆς.

Ἐπὶ τῆς μετὰ τὴν αὐτῆς καὶ τῆς Ἀθῆνας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εὐρηται ἐξαισία γέφυρα ἐκ πλίνθων ὀπτῶν καὶ διπλῆς σειρᾶς ὑπερκειμένων ἀψίδων, ζευγνύουσα βαθεῖαν κοιλάδα μετὰ τῶν ἀπέναντι ἀλλήλων ὑψομάτων, ὁπόθεν διέρχεται ἡ συνολκὴ τὸ ὕψος δ' αὐτῆς εἶναι τοσοῦτον, ὥστε ἐπιφέρει σκοτοδινίαν ἢ πρὸς τὰ κάτω ὕψος τῶν χωρίων καὶ τῶν μικροσκοπικῶν φαινομένων ἀνθρώπων.

Τὴν 5 μ. μ. ἀφίχθημεν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ παρισινοῦ ποταμοῦ ἐκτισμένην ναυτικὴν τῆς Γαλλίας πόλιν Ἀθῆναι.

Αὕτη εἶναι κτίσμα νέον, ἰδρυθεῖσα ὑπὸ Φραγκίσκου Α'. μετὰ τὸν ΙΕ'. αἰῶνα, ἀλλὰ σημαντικὴν κατέχουσα τανῦν θέσιν, ἐνεκα τοῦ μεγάλου εἰσαγωγῆς τε καὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορίου τῆς, καὶ τῆς ἐκ τούτου σπουδαίας ναυτικῆς κινήσεως τοῦ εὐρυχώρου λιμένος τῆς, ἐν ᾧ προσορμίζονται παντοίων σημαίων καὶ διαστάσεων ἱστοφόρα καὶ ἀτμοκίνητα, δι' ὧν ἐπίσης μεταβαίνουσιν εἰς τὴν ἀπωτέρω Δύσιν οἱ μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐκείσε συρρέοντες πολυάριθμοι μετανάσται.

ὧν μέγα μέρος Γερμανοὶ, πρὸς ἐξεύρεσιν πόρου ζωῆς εἰς τὸν Νέον Κόσμον ἀπερχόμενοι.

Ὡς νέα δὲ πόλις εἶναι κανονικῶς ρυμοτομημένη, καὶ αἱ οἰκοδομαὶ τῆς ἐν γένει εἰσὶν ὠραῖαι καὶ ἄνετοι. Κέντηται ἐπίσης ἀξιολόγους λιθοκτίστους δεξασμένους καὶ εὐρεῖαν προκομίαν, ἐφ' ἧς γίνεται τῶν κατοίκων ὁ πρὸς ἀναψυχὴν ἐσπερινὸς περίπατος.

Ἡ ἀλιεῖα κατέχει σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀλλ' ἐν τούτοις τὰ θαλάσσια προϊόντα εἰςὶ λίαν ὑπερτιμημένα εἰσεῖσε, ἐνεκα τῆς μεγάλης μεταφορᾶς αὐτῶν εἰς τὰς ἀγορὰς τῶν δύο πρωτεύουσῶν Γαλλίας τε καὶ Ἀγγλίας.

Ἐν Ἀθῆναι εἶδον τὸ φῶς δύο κλεινοὶ Γάλλοι δηλαδὴ κατὰ μὲν τὸ 1737 ὁ γλαφυρὸς συγγραφεὺς τῶν κατὰ Παῦλον καὶ Βιργιλίαν, Βερναρδίνος Σαμπιέρρος, τῷ δὲ 1793 ὁ φιλέλλην ποιητὴς τῶν Μεσσηνιακῶν Ὀδῶν, Καζιμίρο Δελχίγν, οἱς ἡ ἀγαλλωμένη γεννέτιρα ἰδρύσατο ἀνδριάντας ἐνώπιον τῆς εἰσόδου τοῦ παρὰ τὴν προκομαίαν Μουσείου τῆς.

ΚΕ'.

Κατὰ τὴν 9 τῆς ἐσπέρας ἐπέδημεν τοῦ ἀτμοπλοίου « Λύκου » ἀνήκοντος εἰς Ἀγγλικὴν ἑταιρίαν, ἧς τὰ σκάφη διαπλεύουσιν ἀνὰ ἐκάστην δευτέραν ἡμέραν μετὰ τὴν ταύτης καὶ τῆς Σουθάμπτων. Ὁ ναῦλος ἦν μετριώτατος, διότι ἀπετίσαμεν Δρ. 29 διὰ τὴν πρώτην θέσιν, ἄνευ ὁμῶς οὐδενὸς ἐτέρου δικαιοῦματος ἢ μόνον τῆς κλίνης. Ἐν τῇ καθαριωτάτῃ καὶ καλῶς συνσκευασμένῃ αἰθάσῃ οὐδὲν ἔχνος κλίνης ἐφαίνετο, ἀλλ' ἀπλῶς τὰ γύρω ἐκ βυσσινόχρους μεταξοπίλου ἀνάκλιτρα. Ταῦτα ὁμῶς, κατὰ τὰς νύκτας, ἀνεγειρόμενα καὶ στηριζόμενα κάτωθεν, μεταβάλλονται ἕκαστον εἰς δύο ἀρκούντως ἀναπαυτικὰς κλίνας.

Διαμείναντες ὅσον περισσότερον ἠδυνήθη-

μεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἐνεκα τῆς ἀνὰ τὸν πόντον ἠδέως σελαγιζούσης Σελήνης, καὶ τῆς ὀπισθεν ἡμῶν πανοραματικῆς ἀπόψεως τῆς Ἀθῆνας μετὰ τῶν φώτων καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀποτόμων τῆς ἀκτῆς βράχων φάρων τῆς, ἠναγκάσθημεν κατόπιν, ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐπισιθητοῦ ψύχους, νὰ κατέλθωμεν ἐν τῇ εἰς κοιτῶνα μεταβληθείσῃ αἰθούσῃ.

Ἐκεῖ ὁμῶς πάντῃ ἀλλοίον ἀνέμενον ἡμᾶς θέαμα. Ἐπὶ μὲν τῆς ἐν τῷ μέσῳ ἐπιμήκους τραπέζης ἔκειντο μεγάλα πινάκια μετὰ ψυχρῶν φαγητῶν, καὶ φιάλαι διάφοροι καὶ κύβαι διὰ τοὺς βουλομένους τυχὸν νὰ δειπνήσωσιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνακλίντρων οἱ ἐπιβάται, ὧν οἱ πλεῖστοι Βρεταννοὶ, ἄλλοι μὲν ἀνεγίνωσκον ἐν διαφόροις σωματικαῖς θέσεσιν, ἄλλοι ἐρρέμβαζον, καὶ ἕτεροι τέλος πρακτικώτεροι ἐρρεγγον ἰσχυρῶς κατὰ ποικίλους τόνους τῆς μουσικῆς κλίμακος, ἀποτελοῦντες οὕτως οὐχὶ μάλια εὐάρεστον ρωθωμικὴν συναυλίαν.

Τὴν πρώτῃν, μάλις ὑποφωσκούσης τῆς αὐγῆς, ἀνελθόντες ἐπὶ τοῦ καταστρώματος εἶδομεν ἐνώπιον ἡμῶν, ἐν τῇ οὐμίχλῃ εἰσέτι περιβεβλημένα, τὰ παράλια τῆς γηραιᾶς Ἀλβιωνος, τουτέστιν ἐκ δεξιῶν μὲν τὴν γήινον ταινίαν, ἐφ' ἧς ἐκτίσται τὸ Πορτσμουθ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ τοὺς τρεῖς ὄξεις καὶ παραλλήλως κειμένους σκοπέλους, τοὺς Βελόνας (Needles) λεγομένους, μεθ' οὓς ἄρχεται ἡ τετράγωνος νῆσος Οὐάιτ (Wight), διὰ πορθμοῦ ἀπὸ τῆς στερεᾶς χωριζομένη, καὶ κατόπιν ἡ εἰσοδος τοῦ κόλπου τῆς Σουθάμπτων, ἔξωθεν τοῦ ὁποίου καὶ ἐν μέσῃ θαλάσσει ἐγείρονται τρεῖς φοβερὰ κυλινδροειδῆ φρούρια. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ κόλπῳ καὶ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς παραλίας ὑπάρχει τὸ ἀρχαῖον φρούριον Galshot.

Μετὰ ἐννεσάωρον ἀπὸ Ἀθῆνας θαλασσοπορίαν προσηράξαμεν κατὰ τὴν 6 τῆς πρώτης παρὰ τὴν λιθόκτιστον καὶ καθ' ὅλον τὸ

μήκος τῆς πόλεως ἐκτεινομένην προκυμαίαν, καὶ ἀπεδίβασαν ἡμᾶς εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ τελωνείου, ὅπου ὑπεχρεώθημεν ν' ἀνοίξωμεν τὰς ἀποσκευὰς μας πρὸς ἐπιθεώρησιν, καὶ νὰ δηλώσωμεν, συμφώνως τῷ ἐγχειρισθέντι ἡμῖν κανονισμῷ, ἂν εἴχομεν τι τελωνίσμιον. Ὁμολογητέον ὅμως ὅτι οἱ τυπικοὶ Ἀγγλοὶ προσνήθησαν πολλῶν συγκαταβηκτικώτερον τῶν προσηγῶν Γάλλων, διότι ἐπέτρεψαν ἡμῖν, ἄνευ τινὸς δασμοῦ, τὴν περὶ λαβὴν τοῦ δηλωθέντος καπνοῦ, ἀφοῦ ἀνεφέραμεν αὐτοῖς ὅτι οὗτος ἦν ἀπολύτως πρὸς ἀτομικὴν ἡμῶν χρῆσιν.

Ἡ Σουθάμπτων, πόλις ῥωμαϊκῆς καταγωγῆς, ἴδρυται ἐπὶ χερσονήσου κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Ἰτσίνου. Δικιρεῖται δὲ εἰς παλαιὰν καὶ νέαν, ἐξ ὧν ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ὑπάρχουσι τὰ πλεῖστα τῶν δημοσίων καταστημάτων καὶ αἱ μεγάλαι οἰκοδομαί· ἡ δὲ δευτέρα, πρὸς βορρᾶν τῆς ἐτέρας κειμένη καὶ δεκαεῖς ἐκτεινομένη, σύγκειται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ μικρῶν διωρόφων, ἀλλὰ μάλα ἀνακαυτικῶν οἰκιῶν, στρεφῶς ἐξ ὀπτῶν πλίνθων ἐκτισμένων, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει μικρὸν μὲν κηπᾶριον κατὰ τὴν πρόσψιν, ἐν ᾧ φύονται ἄνθη, μεγαλείτερον δ' ἀνκλόγως κατὰ τὰ ὀπίσθια κῆπον, προωρισμένον κυρίως διὰ τὰ τῆς οἰκογενείας λαχυνικῆς, καὶ καλλιστεροῦ ἰδιοχείρου πικρὰ τῶν ἐγκατοίκων, μεγάλην πρὸς τοῦτο ἔχόντων κλίσιν καὶ ἐπιμέλειαν.

Ἀπασα δ' αἱ οἰκίαι φέρουσι κατὰ τὴν εἴσοδον ἐπιγραφὰς, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτῆτου δηλοῦσας, εἴτε τὸ ὑψηλοῦ τινος προσώπου, πικρὰ τοῦ κτίτορος τιμωμένου, εἴτε καὶ πόλεως ἀγαθὰς ἀναμνήσεις αὐτῷ παρεχούσης.

Τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων εἰσὶ μικροὶ βιομηχανοὶ ἢ χειρῶνακτες, μὲντοι ἀποζῶντες ἐκ τοῦ παρὰ τῶν ἐργοστασιαρχῶν ἀποτιμώμενου αὐτοῖς γλίσχρου μισθοῦ, καὶ μάλιστα ἕνεκα τῆς τῶν τροφίμων ὑπερτιμῆσεως. Ὁ βίος τῶν δυστήνων τούτων ἐργατῶν κατ' ἐλάχιστον διφέρει τοῦ τῶν δουλοπραϊκῶν, ὡς

ἐκ τῆς ἀπηνόου ἀσθηρότητος τῶν πατρῶων, καὶ τῆς καταθλιπτικῆς ἐργασίας.

Ἡ πόλις αὕτη ἐπαθεν ἐπισημητὴν ἀπώλειαν μετὰ τὴν δικοπὴν τῆς μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ ταύτης ταχυδρομικῆς ἐβδομαδιαίας ὑπηρεσίας τῆς μεγάλης ἀτμοπλοικῆς Χερσονησιακῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἑταιρίας, διεξαγούσης ἤδη τοὺς πλοῦς τῆς ἐκείνου μέχρι Βρετανῆσιου, ἧς δὲ τὰ κολοσιαιᾶ ἐν Σουθάμπτων καταστήματα μαρτυροῦσιν ἄχρι σήμερον τὴν τότε κίνησιν καὶ σπουδαιότητα τῶν ἐργασίῶν αὐτῆς. Τανῦν μόνον τὰ ἐξ Ἰνδιῶν, μέσῳ τῆς Σουεζείου διώρυχος, προσερχόμενα σκάφη τῆς προσορμίζονται τακτικῶς εἰς τὸν λιμένα τοῦτον, ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας τοῦ ὁποίου καταλήγει ἡ ἄκρα τοῦ μετὰ τοῦ Λονδίνου συγκοινωνοῦντος σιδηροδρόμου τῆς.

Ἐν τῇ παλαιᾷ πόλει, ὡς προέφημεν, ἐγείρονται τὰ κάλλιστα τῶν δημοσίων κτιρίων τῆς, οἷον τὸ μικρὸν Μουσεῖόν τῆς, τὸ Θέατρον, τὸ Λύκειον, ἡ Φιλαρμονικὴ Λέσχη πολλοὶ ἀρχαῖοι χριστιανικοὶ ναοὶ γοθικοῦ ρυθμοῦ, καὶ ἡ ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης καὶ ἐμπορικῆς ὁδοῦ σωζομένη καὶ καλῶς διατηρουμένη πύλη τῶν τειχῶν αὐτῆς Bar Gate ἐπικλουμένη, φέρουσα δ' ἀγάλματα καὶ λαξευτὰς κεραλὰς διακόρων ἡγεμόνων τῆς Ἀγγλίας. Ὀλίγον ἀπωτέρω, παρὰ τὴν προκυμαίαν, φθίνεται ἔτι σειρὰ τῶν τειχῶν αὐτῆς, μεθ' ὧν ἡ ἄνω πύλη τὸ πάλαι συνεδέετο. Κατὰ δὲ τὴν ἄκρην τῆς δενδροφύτου πλατείας καὶ πρὸς δεξιᾶ ἵσταται ἕτερον ἐπίσης πύλην Stag Gate ὀνόματι, ἕνεκα τῶν ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς κορυφῆς αὐτῆς καθημένων δύο λιθίνων ἐλάφων.

Ἀπὸ τῆς εἰρημένης πλατείας καὶ πύλης ἀρχεται δενδροφύτος καὶ περιπεποιημένη λεωφόρος, μέχρι τῆς εἰς δέκα τεσσάρων μιλίων ἀπόστασιν πόλεως Ὀξντσεστερ ἀφικνουμένη. Ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ τῆς λεωφόρου ταύτης καὶ πρὸς ἀριστερὰ ἐκτείνεται τὸ ὑπὸ γηραιῶν δένδρων, καὶ ἰδίως δρυῶν, κατάφυτον δημοτι-

κὸν ἄσος, ἐν τοῖς λιμῶσι τοῦ ὁποίου διακαιοῦνται νὰ βόσκωσι δωρεὰν τὰ κτήνη των οἱ μέχρις ὠρισμένης ποσότητος φορολογούμενοι δημόται. Παραιτέρω δὲ ἴδρυται ἡ μεγάλη τῆς πόλεως δεξαμενὴ, ἐξ ἧς διοχετεύεται τὸ πόσιμον ὕδωρ.

Ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Σουθάμπτων εὑρηνται τρεῖς δημόσιοι παράδεισοι μετὰ ἐδράνων καὶ ἀμμοτρώτων δρόμων, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ὑψύεται ἀνά εἰς μαρμάρινος ἀνδριάς· δηλαδή ἐν μὲν τῷ πρώτῳ, τῷ πρὸς ἀνατολὰς καὶ δεξιόθεν τοῦ εἰς τὴν πόλιν ἀνερχομένου κειμένου, ὁ τοῦ λόρδου Πάλμερστον, ἐπιτίμου πολίτου αὐτῆς· ἐν δὲ τῷ ἐπομένῳ, καὶ δι' ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου χωριζομένου, ὁ τοῦ Andrews, τοῦ ἐξ ἀφκνοῦς μὲν οἰκογενεῖας καταγομένου, δημάρχου δ' αὐτῆς καταστάτης καὶ ἐπὶ πολυετίαν ὑπηρετήσαντος καὶ πολλαχῶς εὐεργετήσαντος τὴν δῆμόν του· ἐν δὲ τῷ ἀριστερόθεν καὶ ἀπέναντι τούτου ὁ τοῦ σεβασμίου Ἰσακ Wallis, μεγάλου διδασκάλου καὶ ποδηγέτου τῆς νεολαίας τῆς, αὐτίνος αἱ ἱεροὶ ὕμνοι ἐν πάσαις τῶν διαμαρτυρουμένων ταῖς ἐκκλησίαις ψάλλονται μέχρι σήμερον. Παρὰ δὲ τὴν προμνημονευθεῖσαν προκυμαίαν, ἔνθα ἀπόκεινται τινὰ κυριευθέντα τηλεβόλα, καὶ εἰς ἀπόκεντρον θέσιν, ὀπίσθε ἡρειπωμένου τοίχου, ἐγείρεται ὁ ἀνδριάς τοῦ ἀποθανόντος ἀγχοῦ καὶ δημοφίλου Πρίγκιπος Ἀλβέρτου, συζύγου τῆς Ἀνάσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου.

Μέγας ἀριθμὸς ζυθοπωλείων καὶ παντοπωλείων ὑπάρχει ἀνά τὴν πόλιν, ὧν τὸ κτῆμα ἀνήκει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς πλουσίοις ζυθοποιοῖς, οἵτινες ἐπιβάλλουσιν ἀληθῶς ἐπαχθεῖς ὄρους τοῖς τοιοῦτοις ἐνοικισταῖς αὐτῶν. Ὁφείλουσιν οὗτοι νὰ πωλῶσιν ἀποκλειστικῶς τὸν παρὰ τῶν ἰδίων κτηματιῶν κατασκευαζόμενον ζῦθον, ὀρίζομένων ἐπίσης ἐν τῷ συμβολαίῳ καὶ τῶν ὠρῶν τοῦ τε ἀνοίγματος καὶ κλεισίματος τῶν καταστημάτων των. Ἐκ τῶν τριούτων δ' ἐνοικούντων πάλιν μόνοι οἱ κυρίως ζυθοπῶλαι δικαιοῦνται νὰ ἐπιτρέπωσι

τὴν πόσιν τοῦ ζῦθου ἐντὸς τοῦ ζυθοπωλείου των, ἐνῷ οἱ τοῦτον ἔχοντες ὡσαύτως παντοπῶλαι μόνον πρὸς ἐξωτερικὴν κατανάλωσιν δίδουσιν, ὑποβαλλόμενοι ἄλλως εἰς βαρὺ πρόστιμον, ἂν μικρὸν ποτήριον ζῦθου ποθῆ ἐντὸς τοῦ καταστήματος αὐτῶν. Εἶδομεν διψῶντα διαδέχτην νὰ ἐκλιπαρήσῃ τὸν παντοπῶλην ὅπως τῷ πωλήτῃ ποτήριον ζῦθου πρὸς ἄμεσον πόσιν, καὶ ὑποχρεωθέντα νὰ ἐξέλθῃ ἐν μέσῃ ὁδῷ ὅπως τὸ πῖρ, καὶ τηρήσῃ συνάμα τὸ γράμμα τοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Κυριακὴ τηρεῖται ὑπὲρ τὸ δέον τυπικῶς, καταντῶσα μέχρις ἰουδαϊσμοῦ, τὰ γραφεῖα καὶ βιομηχανικὰ καταστήματα πύουσι τὰς ἐργασίας των ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τοῦ Σαββάτου, καὶ ἡ πόλις λαμβάνει ἑκτακτον κίνησιν, ἕνεκα τῆς συρροῆς τῶν κατοίκων πρὸς ἀγορὰν καὶ προμήθειαν τῶν διὰ τὴν ἐπιούσαν ἀναγκαιοῦντων αὐτοῖς εἰδῶν. Ἰδίως ὁ δύστηνος ἐργάτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐγῆς μέχρι τῆς ἑσπέρας εἰς τὸ ἔργον του καταγινομένος, καὶ μὲν ὄραν διαθέτων διὰ τὸ γεῦμά του, εὐρίσκει κάπως καιρὸν καὶ ἄνεσιν κατὰ τὸ ἀπόγευμα τοῦτο τοῦ Σαββάτου, διότι τὴν Κυριακὴν, οὕταν ἐν Ἀγγλίᾳ σκυθρωποτάτην, καὶ αὐτὰ τὰ πολυάριθμα ζυθοπωλεῖα κλείουσιν ἅπαντα, ἐπιτρέπομενα μόνον μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, δηλαδή περὶ τὴν μίαν μ. μ. ν' ἀνοίξωσιν ἐπὶ μικρὸν τὴν θύραν, ὅπως προμηθεύωσι διὰ τοῦ τὸν οἶνον ἐκεῖσε ἀναπληροῦντος ποτοῦ τοῦς ὑστερήσαντας πελάτας των.

Οἱ κατὰ πάντα ἰδιότροποι Ἀγγλοὶ μέγαν ἐπεδείξαντο κλίσιν πρὸς τὴν ἐφεύρεσιν τῶν ταχυπόδων (velocipèdes), ἰδίως δὲ τῶν διτρόχων, ὑπὲρ ὧν ὑφίσταται πολυμελὴς λέσχη με δικριτικὴν στολὴν καὶ σύμβολα, καθ' ἕκαστον δὲ Σάββατον μ. μ. τελοῦνται τακτικῶς αἱ συναθροίσεις καὶ τὰ γυμνάσματα τῶν ἐταίρων, ὧν πλεῖστοι κέκτηνται θυμακστὴν δεξιότητα περὶ τὸν χειρισμὸν τοῦ κινδυνώδους μᾶλλον τούτου ὀχήματος. Ἐκτὸς δὲ

των διτρόχων, υπάρχουν και πολλά ιδιωτικά τρίτροχα και τετράτροχα, χρησιμοποιούνται προς μετάβαση των εκτός της πόλεως κατοικούντων, και όντα εύχρηστώτερα και άσφαλέστερα των πρώτων.

ΚΕΤ.

Ο παράδοξος χαρακτήρ των Άγγλων καταφαίνεται πανταχοῦ. Έν τοῖς Σιδηροδρομικοῖς Σταθμοῖς κάθηνται οἱ υπάλληλοι ἐντός των γραφείων ἐργαζόμενοι με τὸν πῖλον ἐπὶ κεφαλῆς. Έν δὲ ταῖς συνολλκίς οἱ συνοδευταὶ ἔχουσι τρεῖς διαφόρους τράπους πρὸς ζήτησιν των εἰσιτηρίων, ἀναλόγως των ἐν αὐταῖς τριῶν διαφόρων θέσεων. Ἐπισκεπτόμενοι μὲν τοὺς τῆς τρίτης καὶ κατωτάτης ἐπιβάτας λέγουσιν ἀποτόμως:

— Εἰσιτήρια!

Πρὸς δὲ τοὺς τῆς δευτέρας.

— Τὰ εἰσιτήρια, παρκαλω!

Καὶ εἰς τοὺς τῆς πρώτης καὶ ἀνωτάτης:

— Ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριοι, νὰ σὰς διαταράξω διὰ τὰ εἰσιτήριά σας.

Ἀπονείμαντες δ' αὐτοῖς τὴν προσωυμίαν των ἰδιότροπων, οὐδεμίαν μεταχειρίζομεθα ὑπερβολὴν, διότι τοιοῦτοι ὄντως εἰσὶν ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, παρκαλλάσσοντες των λοιπῶν ἔθνων καὶ κατ' αὐτὰ ἐτι τὰ κοινότερα καὶ σγνηθέστερα ἔθιμα. Ἐπὶ παραδείγματι ἐνῶ πάντες φέρουσι γενικῶς τὸ σύμβολον τοῦ πένθους ἐπὶ τοῦ πῖλου, οὔτοι πρὸς διαστολὴν φέρουσιν αὐτὸ διὰ μελανῆς λωρίδος ἐπὶ τοῦ βραχιόνος, τὸ δὲ παραδοξότερον εἶναι ἅτι καὶ πλείστοι των γυναικῶν οὕτω πενηθοροῦσιν. Αἱ δὲ ἀποκρέω καὶ προσωπιδοφορίαι εἰσὶν αὐτοῖς πράγματα ἄγνωστα καὶ ἀκατάληπτα.

Παρὰ τοῖς λοιποῖς λαοῖς ὁπόταν γνώριμοι συναντῶνται καθ' ὁδὸν, ἀφοῦ ἀμοιβαίως χαιρετισθῶσι, πληροφοροῦνται περὶ τῆς υγείας ἀλλήλων καὶ των οἰκογενειῶν των, ἀν τοιαύτως ἔχουσιν. Ο Ἄγγλος ὅμως ὄχι. Ἰδοὺ π. χ. συνάντησις δύο φίλων κατὰ τὴν πρωτ-

αν, πρὸς τὰς οἰκείας ἐκάστου βαινόντων διευθύνσεις με τὸ δύσκαμπτον ἔθνικὸν βιάδισμα:

— Καλημέρα, Γουλιέλμ.

— Καλημέρα, Θωμά.

— Ὠραία πρώτα!

Ἐξαισία!

Καὶ ἀπέρχονται κατευχαριστημένοι, ὡς εἰ ἀντήλλαξαν τὰς λεπτοτέρας φιλοφρονήσεις καὶ ἐπληροφορήθησιν τὰ μᾶλλον εὐάρεστα νεώτερα, διότι τὸ περὶ καιροῦ ζήτημα σπουδαίην κατέχει παρ' αὐτοῖς θέσιν πανταχοῦ καὶ πάντοτε, ὃν τὸ κυριώτερον θέμα τῆς διαλογικῆς των.

Περὶ δὲ των Κυριῶν, των ἀπομιμουμένων τους παρισινούς συρμούς, τί ἂν εἶπα τις; Με τοὺς κρεμαμένους καὶ σειομένους βραχιονῶν των, τὰ παχέα καὶ κροτῶντα σκανδάλια καὶ τὸ ἀνδρικὸν καὶ ἐκρηθῆμα των δυνατὸν νὰ ἐκληφθῶσι μᾶλλον ὡς τοὺς ἡμετέρους τοῦ Αἰγαίου ναυτικοῦς με τὰς πλατείας ἀναξυρίδας των, ἢ ἀνηκούσας εἰς τὸ λεπτοφυές καὶ εὐχαρι φῦλον.

Κατὰ τὸν τελευταῖον ἐγγώριον συρμὸν, ἔφερον αἱ γυναῖκες ἀργυρὰ κοσμήματα, ἅτοι περιδέραια ἐξ ἀλύσεων, ἱκανὰ νὰ συγκρατήσωσι τοὺς ρωμαλεωτέρας μαλοσσούς, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀναρτημένα μετὰλλια ἢ πόρπας πολλῶ μεγαλειτέρας πενταδράχμων φέλλιχα δὲ κατὰλληλα πρὸς πέδας καταδικῶν. Πᾶσαι ἐτι κομίζουσιν ἀνα χεῖρας μικρὸν δερμάτινον σάκκον, πρὸς ἰσορροπίαν τοῦ ἀπαραιτήτου, πλατέως ἀλεξηλίου.

Εἶναι ἀνκντήρητον ὅτι μεταξὺ των Ἄγγλιδων εὐρίσκονται τύποι φυσικῆς καὶ ἀνεπιλήπτου ὠραιότητος, ἀλλὰ καὶ ταύτης ψυχρᾶς καὶ ἀπαθοῦς, ὅλων ἐνκντίας τῆς των Γαλλιδων, αἵτινες, εἰ καὶ στερούμεναι κατὰ τὸ πλείστον ἐντελοῦς καλλονῆς, εἰσὶν ἀσυγκρίτως συμπαθητικώτεροι των πέραν τοῦ πορθμοῦ γαιτόνων των, ἔνεκα τῆς περὶ ταὺς τρόπους κομψότητος, τῆς ἐλκυστικῆς συμπεριφορᾶς καὶ τῆς περὶ τοὺς στολισμοὺς ἐνσπίκτου καλαισθησίας.

Διὰ τοῦ Σιδηροδρόμου μετέβημεν πρὸς ἐπίσκεψιν των ἐρείπιων τῆς πρὸς νότον ἀρχαίας Μονῆς τοῦ Netley, ἧς ἴστανται εἰσέτι ὄρθια τεμάχια τοίχων μετὰ των γοθικῶν αὐτῶν πυλώνων καὶ παραθύρων.

Ἐτι δὲ νοτιώτερον κείται ἐπὶ ὑψώματος τὸ παρὰ τοῦ Πρίγκηπος Ἀλβέρτου ἐγεγερθὲν μέγα τριώροφον στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον « Royal Victoria Hospital » καλούμενον, εἰς ἀρμοδιωτάτην πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ θέσιν ἐκτισμένον. Ὅπισθεν δὲ τούτου ἴδρυνται εὐρύχωροι οἰκοδομαὶ, πρὸς καταλύματα των ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν χρησιμεύουσαι.

Ἐνῶ δὲ περιηγούμενοι ἐν τοῖς ἀπεράντοις διαδρόμοις, ἐπὶ τοὺς τοίχους των ὁποίων πολλαχοῦ ἀνήρτηνται τοῦ κτίτορος Πρίγκηπος εἰκόνες, ἐθαυμάζομεν τὴν ἐν αὐτῷ καθαριότητα καὶ τάξιν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ των ἄνω πατωμάτων ἀποκειμένην συλλογὴν ἀντικειμένων τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας, ἰδίως δὲ παντοειδῶν ἐρπετῶν, ἐν φιάλαις μετ' οἰνοπνεύματος διατηρουμένων, παρατηρήσαμεν ἄσυνήθη κίνησιν ἐν τῷ καταστήματι, καὶ ἐρωτήσαντες τί συνέβαινε, ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἀνεμένετο πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ εὐνοουμένου τούτου ἰδρύματος ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλισσα.

Ἀληθῆ εὐτυχίαν ἐλογίσθημεν τὴν τοιαύτην τυχαίαν σύμπτωσιν, διότι ἐμέλλομεν νὰ ἴδωμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν γηραιάν τῆς Μεγάλης Βρετανίας Ἀνασσαν καὶ Αὐτοκράτειραν των Ἰνδιῶν, ἄνευ θορόβου παρατάξεων καὶ συνωθήσεως τοῦ πλήθους.

Περὶ τὴν 5 1)2 μ. μ. τὸ θαλαμηγὸν τῆς Βασιλίσσης ἤραξε παρὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Νοσοκομεῖου ἀποβάθραν, τὴν δι' ἐρυθροῦ ἐριούχου πᾶσαν κεκαλυμμένην, καὶ μολοντί αἱ βασιλικαὶ ἄμαξαι παρὰ τὴν παραλίαν ἀνέμενον, αὐτὴ ἀνῆλθε πεζῇ συνοδευομένη ὑπὸ τῆς θυγατρὸς τῆς Βασίλεικῆς καὶ των μεγάλων τοῦ καταστήματος ἀξιωματικῶν, διὰ μέσου των ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐν στολῇ παρα-

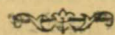
τεταγμένων στρατιωτῶν καὶ στρατιωτικῶν νοσοκόμων. Οὕτως ἔσχομεν τὴν ἀπροσδόκητον εὐκαιρίαν νὰ ἴδωμεν εἰς δύο βημάτων ἀπόστασιν τὴν Ἀνασσαν τῆς θαλασσοκράτορος Ἀγγλίας, βαδίζουσαν ἀρετὰ ἐλευθέρως, μ' ὄλην τὴν προκεχωρηκυῖαν ἡλικίαν τῆς των 63 ἐτῶν, καὶ προσηνῶς χαιρετῶσαν τοὺς παρισταμένους. Μετὰ βραχείαν δ' ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ διαιμονῆν, ἐπεβιβάσθη αὐτῆς τοῦ θαλαμηγοῦ, πρὸς τὴν νῆσον Οὐάιτ κατευθυνομένη.

Ἐξῶθεν τοῦ ρηθέντος Νοσοκομεῖου ἐγείρεται μνημεῖον εἰς ἀνάμνησιν των ἐν Κριμαίᾳ θανόντων Ἀγγλων στρατιωτικῶν ἱατρῶν, στηθὲν ὑπὸ των ἐν τῇ πατρίδι συναδέλφων των.

Κατὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν ἐπάνοδον ἐκ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης λαβόντες ἀλλοίαν τῆς πρότερον ὁδὸν, ἐμισθώσαμεν ἄμαξαν μετενεγκούσαν ἡμᾶς μέχρι τοῦ Ἰτσίνου, ὅπου καταλιπόντες αὐτὴν διήλθομεν τὸν ἐν λόγῳ πῶταμόν ἐπὶ μιᾶς των δύο ἐκεῖσε πλωτῶν γεφυρῶν, των δι' ἀτμοῦ κινουμένων ἐπὶ των ἀνα τὰς δύο ὄχθας ἀποληγοσῶν καὶ στερεῶς κατὰ τὰς ἄκρας προσηρημομένων παχειῶν ἀλύσεων. Κατόπιν δ' ἐπέβημεν τοῦ τροχιοδρόμου, ὅπως ὀδηγηθῶμεν πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως.

Ἡ ἐν Σουθάμπτων εὐθηνία των τροχιοδρόμων εἶναι ἀληθῶς ἀπίστευτος, διότι διὰ δύο δηναρίων δύναται τις νὰ μεταβῇ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον αὐτῆς ἄκρον. Καθ' ἐκᾶστην δὲ αὐγὴν καὶ ἐσπέρας τὸ τίμημα τοῦτο ὑποβιβάζεται εἰς τὸ ἡμισυ, ἀποκλειστικῶς μόνον χάριν των εἰς τὴν ἐργασίαν των μεταβαινόντων, ἢ ἀποχωρούντων αὐτῆς πολυαρίθμων ἐργατῶν.

(ἄκολοθεῖ.)

F. du BOISGODEY.

ΤΟ ΑΡΧΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

Ἰπὸ Γ. Μ. Κ.

(Συνέχεια, ἴδε προηγ. φυλλ.)

Ὁ καρφὲς εἶχε παρκατεθῆ, καὶ ὁ συνταγματάρχης, ὅστις τὸν εὑρισκε τῆς ὁρέξεώς του, ἀνεκίνει τὴν κεφαλὴν εἰς ἐνδειξιν εὐαρεσκείας.

— Ἦλθατε εἰς Παρισίους διὰ τὸ Μέγα ἵπποδρομικὸν Βραβεῖον, εἶπεν ὁ Βουσερώλ, ὅπως ἀλλάξῃ συνομιλίαν.

— Οὐχὶ ἀκριβῶς. Ἡ ἔκθεσις τῶν ἵππων μ' ἐνδιέφερε μᾶλλον τῶν ἵπποδρομιῶν, ἀλλ' ἀπουσίαζον τότε πρὸς κυνηγεσίαν εἰς τὸ βάθος τῆς Βρετάννης, καὶ υποθέτω ὅτι ἤθελον διαμείνει εἰς τὸν οἶκόν μου καθ' ὅλον τὸ θέρος, ἂν δὲν ἐλάμβανον ἐπιστολὴν τοῦ ἀρχαίου μου συναδέλφου Μωγάρ, τὸν ὁποῖον πρὸ ἐπταετίας δὲν ἐπανείδον, καὶ ὅστις ὑπανδρεύει τὴν θυγατέρα του. Μοὶ ἔγραψεν ὅτι, ἂν δὲν ἤρχόμην ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἤθελε τὰ χαλάσει μαζὶ μου. Καὶ, τῆ ἀληθείᾳ, τὸ ἀπεφάσισα.

— Ὅλιγον ἀργᾶ, θεεὶ μου, διέκοψεν ὁ Βωτροῦ. Ὁ ἐν τῷ νυφῷ γάμος ἐτελέσθη τὴν πρωτὴν ταύτην, εἰς δὲν καὶ παρέστην ἡ δὲ κυρία Πουϋγκαρὸν σχεδὸν μ' ἐπέπληξεν, ἐνεκα τῆς ἀπουσίας σας.

— Πῶς! ἀκόμη φροντίζει περὶ ἐμοῦ ἡ ἀγχθὴ ἐκείνη μαρκησία; Ἄλλοτε μ' ἐδίδασκεν ἠθικὴν, καὶ μοὶ προέλεγεν ὅτι θὰ τελειώσω τὰς ἡμέρας μου ἐν μέσῳ τριῶν ψωριῶντων κυνῶν καὶ δύο ἀσθματικῶν ὑπερτριῶν. Ἰσως δὲν εἶχεν ἄδικον, μὰ τὴν πίστιν μου! Τί μοὶ κερὰς ἐκεῖ; Δὲν μοὶ ἀρέσκουν ἐμὲ αὐτὰ τὰ ποτὰ τοῦ συρμοῦ. Ἐν ποτηράκι παλαιοῦ καμπανίτου, σὲ παρακαλῶ, διὰ ν' ἀναμίζω εἰς τὸν καρφέν μου. Εἶναι τοῦ Μαρτέλλου καλὰ, αὐτὸν προτιμῶ καλλίτερα. Τώρα, ἀγαπητέ μοι, θὰ σοὶ εἴ-

πω ὅτι ἀπορεύω τὰς ἀγγαρείας ὡς τὴν παύλιν. Ἄν ἐφθονον πρὸ τοῦ γάμου, ἤθελον ἐπιφορτισθῆ τὰς διατυπώσεις ἐν τῷ δημαρχείῳ καὶ τῷ νυφῷ. Ἀσυχὸν λαίμοδέτην καὶ τὰ παρεπόμενα αὐτῷ. Ἐπεθύμουν νὰ εὐχαριστήσω τῷ Μωγάρ, ἀλλ' ἐπεθύμουν ὡσαύτως νὰ ὑπεκφύγω καὶ τὴν τελετὴν· εὐρον δὲ τὸ μέσον νὰ συμβιβάσω τὰ πάντα. Αὐριον τὴν πρωτὴν θὰ μεταβῶ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀξίου ἐκείνου Μωγάρ. Ὅ ἀσπασθῶ τὴν θυγατέρα του, θὰ μὲ παρουσιάσῃ πρὸς τὸν γαμβρὸν του...

— Ἄν ἦναι εἰσέτι ἐν Παρισίους, ἐπιθύρουν ὁ Γούης.

— Καὶ ποῦ εἰς τὴν ὁρῆν θὰ ἦναι! Ἄ! καλὰ, τὰ ἔθιμα τοῦ μεγάλου κόσμου... τοῦ... πῶς τὸ λέγεις σὺ ἀγγλικά! Οἱ νεόνυμφοι ἀπέρχονται καὶ περιτρέχουσι τὰ πανδοχεῖα τῆς Ἑλβετίας, ἢ ἐν τοῖς Πυρηναίοις... τί ἀνόητος μέθοδος! Μόλις δύναμαι νὰ πιστεύσω ὅτι ὁ Μωγάρ συγκατετέθη εἰς τοιαύτην φαντασιοκοπίαν. Ἄν ἐγὼ εἶχον θυγατέρα, δὲν ἤθελον τὴν στείλει ἐκτὸς τῆς οἰκίας τὴν ἐσπέραν τῶν γάμων τῆς.

— Νὰ σοῦ εἰπῶ, Βουσερώλ, ἠρώτησεν ἡ Ροζίνα, ἥτις πρὸ ἐνὸς ἡδὴ τετάρτου ἐζήτησε ἀφορμὴν νὰ δυταρστήσῃ τὸν συνταγματάρχην· ἀνέγνωσες τὰς ἐσπερινὰς ἐφημερίδας;

Ἐγὼ; ποτέ. Τὰ πολιτικὰ μὲ φονεύουν. Πρὸς τίνα σκοπὸν μ' ἐρωτᾶτε, ὦ πρόεδρε;

— Διότι ἀπήντησα ἐν αὐταῖς ἀρκούντως περίεργον ἱστορίαν... ἥτις ἐφαίνετο ἀναφερομένη πρὸς τὸ συνοικέσιον τῆς δεσποινίδος Μωγάρ.

— Εἰς τὴν ἐφημερίδα, εἰς ἣν γράφει ὁ Μέτελλος! ἀνεφώνησεν ὁ Γούης.

— Ὅχι, εἰς μίαν ἄλλην. Καλῶς γνωρίζετε ὅτι ἡ ἐφημερίς τοῦ φίλου σας Μετέλλου ἐκδίδεται τὴν πρωτὴν.

— Καὶ τί ἔλεγεν αὐτῆ ἡ ψευδολόγος;

— Διηγέτο ὅτι ἡ ἀστυνομία συνέλαβε, κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἐξοδὸν του, κύριον

τινα μόλις νυμφευθέντα... ἀνήκοντα εἰς τὴν ὑψηλὴν κοινωνίαν... τὸ γεγονός; δὲ συνέβη περὶ τὴν συνοικίαν τῆς Τάρρου τοῦ Ἀντινοῦ... καὶ ἂν δὲν ἀπατώμην, ὁ ὑμέτερος Μωγάρ κατοικεῖ παρὰ τὴν Πλατεῖαν τῆς Ἁγ. Τριάδος.

— Καὶ υποθέτετε ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ γαμβροῦ του; Φιλτάτη μου Ροζίνα, ἀναγκάζομαι νὰ σὰ; εἶπω ὅτι παραλογίζεσθε.

— Ὅποις ἀνοησί! ἐπεφώνησεν ἡ Τζιτζίκα. Παρέστην εἰς τὴν τελετὴν, καὶ οὐδὲν εἶδον τοιοῦτον.

Ἐ! καλὰ· ἐγὼ, ἐπανέλαβε δηκτικῶς ἡ Ροζίνα, γνωρίζω τινὰ ἰδόντα πρᾶγμα λίαν ἔκτακτον.

— Τι λοιπὸν; ἠρώτησεν ὁ Βωτροῦ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον συνταραττόμενος.

Οἱ σύνδειπνοι προτεῖχον, διότι ἡ ἐναρξίς αὕτη ἦν κατάλληλος ὅπως κεντήσῃ τὴν περιέργειάν των.

Μόνος ὁ συνταγματάρχης οἰδεμίαν εἶδεν προσοχὴν εἰς τὰ λεγόμενα τῆς προέδρου. Ὑπτιάσας, ἐπὶ τῆς ἑδρας του παρηκολούθει διὰ τῶν ὀμμάτων τὸν κκπὸν τοῦ σιγάρου του, ἀναβλίνοντα εἰς ὑποκαίτους ἑλικας πρὸς τὴν ὀροφὴν.

— Ἰδοῦ, ἐξηκολούθησεν ἡ Ροζίνα. Μία τῶν φίλων μου ἔπραξεν ὡς τὴν Ἀντωνίαν, δηλαδή εἰσήλθε τὴν πρωτὴν ἐν τῇ Ἁγ. Τριάδι διὰ νὰ παρκατηρήσῃ τὰς στολάς. Ἐπειδὴ δὲ παρῆσαν ὀλιγάριθμοι, ἠδυνήθη νὰ ἐξετάσῃ τὰ πρόσωπα τῶν συζευγυμένων ἀνέτως. Ἡ δεσποινὴς Μωγάρ εἶναι ὑποφερτὴ, μοὶ εἶπεν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐζήτησε τὸν νυμφίον, ὅστις τῆ ἐφάνη εὐειδέστατος νέος. Εἶχε φθάσει κατὰ τὸ πέρασ τῆς ἀκολουθίας, καὶ κατόπιν μετέβη παρὰ τῆς ραπτίρας τῆς, κατοικούσῃ εἰς τὸ Βουλευτάρτον Ὁσμάν.

— Ἀρκεῖ, κυρία πρόεδρε, ἐφώνησεν ὁ Ζιράκ. Ἡ ἱστορία σας στερεῖται ἐνδιαφέροντος.

— Περιμένετε. Ἡ φίλη μου προέμεινε

περὶ τὰ τρία τετάρτα παρὰ τῆ ἐν λόγῳ ραπτίρας. Ἀνήρχετο δὲ τὴν ὁδὸν τῆς Τάρρου τοῦ Ἀντινοῦ ὁπότε, ἐνῶ ἀκριβῶς διέβαινον ἐνώπιον μιᾶς τῶν τελευταίων οἰκιῶν, εἶδεν ἐξερχόμενον ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῆς θύρας... μαντεύσατε τίνα;

— Τὸν δῆμαρχον τῆς Ἀντωνίας, εἶπε χλευαστικῶς ὁ Βουσερώλ.

— Φίλε μου, εἰσθε ἀνόητος, ἐπέφερεν ἡ Τζιτζίκα.

— Τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας... τῆς Ὀνδούρας;

— Τὴν Ὁκεάνην μὲ ὀρηκτικὰς περισκελίδας;

— Τὸν Νορδενσκιόλδ μὲ ἐπανωφόριον ἐκ δέρματος εῤῃκης;

— Πολὺ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα πάντων τούτων, φίλτατοί μοι κύριοι. Ἡ Ἐσθὴρ... οὕτως ἀποκαλεῖται ἡ φίλη μου... ἡ Ἐσθὴρ λοιπὸν πρὸ ὀλίγον ἀνετρέπετο ὑπ' ἀνδρὸς, ὃν ἐντελῶς ἀνεγνώρισεν. Ἦν δὲ οὗτος ὁ νέος γαμβρὸς τοῦ κόμητος Μωγάρ.

— Ἐ λοιπὸν! καὶ ἐπειτα; ἠρώτησεν ὁ Βουσερώλ ἀνυψῶν τοὺς ὤμους.

— Τὸ ὁποῖον ἐναρξίς; ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἦν ἐκεῖνος ὁ συληρηθεὶς, εἶπεν ὁ Βωτροῦ.

— Ἀφετὴ με νὰ τελειώσω. Ὁ νεόνυμφος οὗτος ἔφερεν ἐτι τὰ γαμήλια ἐνδύματα, ἦν δὲ μόνον ἄνευ πύλου, καὶ ἐκράτει δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὴν κεφαλὴν του.

— Τότε ἡ φίλη σας δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ τὸ πρόσωπόν του, ἀντέλεξεν ὁ Ζιράκ.

— Συγγνώμην, τὸ εἶδεν ἐντελῶς; προστήρησε μάλιστα ὅτι ὁ κ. Ἐστελάν ἦτο ὠχροτάτος, ὅτι ἔφερε πληγὴν ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ ὅτι τὰ φορέματά του ἦσαν ἐν ἀταξίᾳ. Ἐφαίνετο ὡς ἄνθρωπος ὑποστάς· πάλιν καὶ ἀποδιδράσκων.

— Ἐλα δὰ καὶ σὺ! τὸ τοιοῦτο πλέον εἶναι παράλογον. Δὲν θὰ μὰ; πείσης τώρα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ σύζυγος τῆς δεσποινίδος Μωγάρ διεζήγαγεν ἕριν κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἐξοδὸν του, καὶ ὅτι κατόπιν ἐπῆρε δρό-

μον διά ν' ἀποφύγη τὴν παρὰ τῷ ἀστυνομικῷ σταθμῷ μεταγωγὴν του. Τὰ τοιαῦτα συμβαίνουν μόνον εἰς τοὺς γάμους, τῶν προακτιῶν, καὶ ἡ Ἐσθὴρ σου φαίνεται ὅτι ἀνέγνωσε φυσιολογικὰς μυθιστορίας.

— Ἡ Ἐσθὴρ οὐδὲν ἀναγινώσκει, καὶ οὐδεμίαν ἐποίησεν ἐφεύρεσιν, ἀλλ' ἔχει καλοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ δὲν ἠπατήθη, σὰς τὸ ἐγγυῶμαι.

— Καὶ ποῦ διηυθύνετο ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ὁ παράδοξος οὗτος νυμφίος; ν' ἀγοράσῃ σιγάρα παρὰ τῷ καπνοπωλείῳ, εἴτε κληρίον παρὰ τῷ ἐπὶ τῆς γωνίας παντοπώλῃ;

— Ἄγνοῶ ποῦ ὑπήγαιεν, ἀλλὰ γνωρίζω ὅτι ἐκάλεσε δημόσιον ὄχημα διαβάινον, ἐν ἑκ τῶν κλειστῶν, ἀνέβη ἐπ' αὐτοῦ, ἀφοῦ ἔδωσε διεϋθυνοῖν τινα τῷ ἠνιόχῳ, καταβιβάσας δὲ τὰ παραπετάσματα, ἔδραμε τὸ ὄχημα πρὸς τὴν Πλατεῖαν τῆς Ἀγ. Τριάδος.

— Ὅπου ἡ σύζυγός του πιθάνον τὸν ἀνέμενε, καὶ τὴν ἤρπασε... κατὰ τὸν ἀγγλικὸν τρόπον. Εὐρίσκω τὴν πρᾶξιν πολὺ καθῶς πρέπει, ὑπεγόγγυσεν ὁ Ζιράκ.

— Τί λέγεις σὺ περὶ τούτων; ἠρώτησεν ὁ Βουσερῶλ ἀποτεινόμενος τῷ Γούῃ.

— Τί διάβολον θέλεις νὰ εἶπω; Πιστεύω ὅτι ἐπεριέλασαν τὴν Ροζίναν, εἴτε ὅτι ἡ Ροζίνα περιγεῖλ᾽ ἡμᾶς.

— Ἐγὼ δὲ, κύριοι, εἶπεν ὁ θεῖος Σουκαρριέρ, πιστεύω ὅτι ὁ φίλος μου Μωγάρ ἤθελε δυσαρεστηθῆ τὰ μέγιστα διὰ τὰ ἀνόητα σχόλια, τὰ κατὰ τοῦ συζύγου τῆς θυγατρὸς του ἐνταῦθα ἐκφερόμενα. Μοὶ κακοφαίνεται νὰ τ' ἀκούω, διὸ καὶ μεταβαίνω νὰ κατακλιθῶ. Γούη, παιδί μου, ζήτησε τὸν λογαριασμὸν καὶ πλήρωσε καὶ διὰ τοὺς δύο μας, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σὲ προσβάλω καταθέτων τὸν ἑρανόμ μου.

— Οὕτω καὶ ἐγὼ ἐλπίζω, ἐψιθύρισεν ὁ Βωτροῦ ἐγειρόμενος ὅπως σημάνη.

Οὐδαὶς ἐπρόφερε λέξιν.

Ἡ βραχεῖα ὁμιλία τοῦ συνταγματάρχου

διέκοψεν ἀμέσως τὰ σχόλια, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτῶν ἀποτέλεσμα παρήχθη, καὶ οἱ δημογράφοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὑπέσχοντο καθ' ἑαυτοὺς νὰ μὴ τηρήσωσι μυστικὴν τὴν παρὰ τῆς Ροζίνης ἀνυποκρίτως αὐτοῖς ἱστορίαν.

Ἐνῶ ὁ ὑπρέτης ἠρώτα κατὰ τὸ εἰωθός: ἀπόσα ποτήρια; οἱ κύριοι δὲν ἔλαβον σιγάρα; ὁ Σουκαρριέρ μετέβη ὅπως καπνίσῃ παρὰ τὸ παράθυρον, ὃ δὲ ἀνεψιὸς ἐπωφελήθη τῆς περιστάσεως, ὅπως παρασύρῃ τὸν Ραγκούζ ἐν τινὶ γωνίᾳ.

— Κατὰ τὴν μεσημβρίαν θὰ μεταβῶ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ σας, τῷ εἶπε χυμολοφῶνως. Θὰ τῷ γράψῃτε, δὲν ἔχει οὕτως, ἵνα τῷ προαναγγείλῃτε τὴν ἐπίσκεψίν μου;

— Ἐννοεῖται, φίλτατε, καὶ δύνασθε νὰ θεωρῆτε ἀπὸ τοῦδε τὴν ὑπόθεσιν ὡς τετελεσμένην. Σὰς προειδοποιῶ μόνον ὅτι θὰ σὰς στοιχίσῃ ἀκριβῶς. Ἴσω; θὰ ἦτο προτιμώτερον δι' ὑμᾶς; ν' ἀποταθῆτε πρὸς τὸν θεῖόν σας.

— Ὁ θεῖός μου δὲν θὰ μοὶ δανείσῃ οὐδ' ὀβολόν. Τοιαῦταί εἰσιν αἱ ἀρχαὶ του. Δύναμαι λοιπὸν νὰ βασισθῶ ἐφ' ὑμῶν, ἔ;

— Καθ' ὀλοκληρίαν.

Ἐκόμισαν ἐπὶ πινακίου τὸν πληρωτέον κατάλογον, ὅστις κατεῖχε σέβαστόν μῆκος, καὶ ὁ συνταγματάρχης ἐπέστρεψεν ἀκριβῶς ὁπότε τὰ λουδοβίγια ἐπιπτον ἐντὸς τοῦ ἐξ ἀργίλλου σκεύους.

— Εἶμαι βέβαιος ὅτι στοιχίζω τουλάχιστον τεσσαράκοντα φράγκα τῷ ἀνεψιῷ μου, εἶπεν εὐθύμως. Ἐν Ἀλγερῇ, εἰς τὸ Καρφεριὸν τῆς Ἀντιβασιλείας, ὁ λογαριασμὸς ἦν πολὺ ὀλιγώτερος, ἢ ὡς ἡμεῖς τώρα λέγετε: ἢ ἄθροισις. Νομίζει τις ὅτι εὐρίσκεται εἰς γραφεῖον, καὶ ἐγὼ ἀπεχθάνομαι τοὺς ἀριθμοὺς. Δὲν ἀποστρέφομαι ὅμως τοὺς ἐκλεκτοὺς οἶνους, καὶ καμμίαν ἡμέραν, κύριοι, εὐελπιστῶ ὅτι θὰ μοὶ παρέλῃτε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ δεχθῆτε ἐν γεῦμα ἀπὸ μέρους μου. Ὁ Γούης θὰ ἐκλέξῃ τὸ ἐστιατόριον καὶ θὰ διατάξῃ τὰ φαγητά.

— Ὡς παραστῶσι καὶ αἱ γυναῖκες; ἠρώτησεν ἡ Τζιτζίκα.

— Ἀκούεις ἐκεῖ! μὴπως καὶ νομίζετε ὅτι τὰς φοβοῦμαι; Νὰ φέρητε μάλιστα ὄλας τὰς φίλας σας, καὶ τὰ τοιοῦτον θὰ μοὶ ἀναμνήσῃ τοὺς καλοὺς μου χρόνους.

— Συνταγματάρχα, εἰσθε ὁ ἄνθρωπος, ὃν ὠνειροπόλησα. Ἐγὼ διάθεσιν νὰ ψάλλω τὸν ἦχον τοῦ Σνέιδερ ἐν τῇ Μεγάλῃ Δουκίσει... ὦ! πόσον ἀγαπῶ τοὺς στρατιωτικοὺς!

— ὦ! ὄχι, ὄχι, ἀνεφώνησεν ἐν χαρῇ ὁ Ζιράκ καὶ ὁ Ραγκούζ, φθάνει πλέον ἡ μουσική.

— Κύριε, εἶπεν ὁ Βουσερῶλ, ὅστις ἐπεθύμει, ὡς πάντοτε, νὰ ἦ τέλειος, ἐσόμεθα πάντες λίαν εὐτυχεῖς...

— Μὴ φιλοφρονήσεις, κύριε, σὰς παρακαλῶ, διέκοψεν ὁ Σουκαρριέρ, ἀρκεῖ ὅτι θὰ ἔλθῃτε. Ὁ ἀνεψιός μου θὰ σὰς ὀρίσῃ τὴν ἡμέραν, καὶ θὰ τὰ συμβιβάσῃ μετὰ τῶν κυριῶν τούτων, ἀφοῦ καὶ ἀρχαῖος λευκόβριξ στρατιωτικὸς δὲν τὰς φοβίξει. Ἐλθῆ, Γούη. Εἰς τὸν στρατῶνα, παιδί μου, εἰς τὸν στρατῶνα!

Ὁ Γούης ἐπεθύμει ν' ἀποσυρθῆ. Θεῖός τε ὅθεν καὶ ἀνεψιὸς ὑπεχώρησαν στρατιωτικῶς, ἀφοῦ πρῶτον ἀπένειμαν τὰς ἀπαραιτήτους χειραψίας.

Ὅταν ἐφθασαν εἰς τὸ Βουλευτῆριον, ὁ οὐρανὸς ὑπέφωσκεν ἤδη, καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἀεριοφώτου ἐσβυνον τοὺς φανούς.

— Ὡς με συνοδεύεις πεζῶς μέχρι τοῦ Μεγάλου Ξενοδοχείου, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης. Τὸ τοιοῦτον θὰ σὲ ὀφελήσῃ, πρὸς δὲ ἔχω καὶ νὰ σοὶ λαλήσω. Δός μοι ἀκόμη ἐν ἀπὸ τὰ σιγάρα σου, ἅτινα εἶναι ἐξαισία. Ὡς μοὶ εἶπες αἴριον πόθεν δύναμαι νὰ προμηθευθῶ ἀπὸ τὰ ὅμοια. Ἐν τούτοις, τίνας εἰσὶν ἐκεῖνοι οἱ ἐταῖροί σου; Καμψευόμενα βέβαια, φαίνονται. Μοὶ ἐλάλησες συνεχῶς περὶ τοῦ Βουσερῶλ, ἀλλ' οἱ λοιποὶ;

— Ὁ Ζιράκ ἔχει περισσεῖαν τινά, τὴν ἀ-

ποῖαν καταβιδρώσκει ἀρκετὰ βλακωδῶς. Ὁ Ραγκούζ εἶναι σπουδαιότερος, καθότι αὐτὸς ἐργάζεται.

— Μοὶ εἶναι ἀδιάφορον. Δὲν μοὶ ἀρέσκει ποσῶς αὐτὸς ὁ Ραγκούζ σου, διότι ἔχει ἐξωτερικὸν οὐτιδανού. Αἱ δὲ γυναῖκες;

— Ἡ μὲν Ἀντωνία εἶναι λίαν ἐπιχειρηματικὴ κόρη, ἡ δὲ Ζελία τῇ χρησιμεύει ὡς ἀντίρροπον: ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ροζίναν...

— ὦ! ἐκεῖνην τὴν γνωρίζω καλῶς. Ἦδε κατὰ τὸ 1846 εἰς Ἀλγερίαν, ἐν τῷ τῆς ὁδοῦ Βαζαζοῦν Καρφεριῶ τοῦ Μαργαρίτου. Τὴν ἐπωνόμαζαν δὲ Δερμάτινον Περιεφάλα'αν.

— Ἄλλ' ἔκτοτε ἐπροβιβάσθη. Εἶναι ἡ ἀρχηγέτις τοῦ ὑψηλοῦ γυναικολογίου. Πιστεύω δ' ὅτι δὲν ἐκολακεύθη τὸ παράπαν ἐκ τῆς ὑμετέρας ἀναγνωρίσεως.

— Βέβαια! εἰς τὰς ἀρχαῖας δὲν εὐαρστέι τὸ τοιοῦτον, ἐγὼ ὅμως ἀδιαφορῶ. Ἄλλ' ἀκριβῶς, τί σημαίνει ἡ γελοία ἐκεῖνη κακολογία, ἢν μᾶς ἐφιλοδώρησεν;

— Οὐδὲν ἀπολύτως, ὡς ἐλπίζω δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἐφεύρημά της. Ἐφημεριδογράφος, ὃν συνήντησα ἀπόψε, μοὶ εἶπεν ὅτι ἔλαβεν ἀνώνυμον ἐπιστολήν, εἰς ἣν ἀνεφέρετο περὶ κυρίου τινος συλληφθέντος κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐξοδόν του, ἐν ἣ πρό τινος μόλις εἶχε τελεσθῆ ὁ γάμος του. Ἡ αὐτὴ εἶδησις, φαίνεται, ἀπεστάλη καὶ πρὸς ἕτερον φύλλον, ὅπερ τὴν ἐδημοσίευσεν.

— Ὁ κ. Ἐστελάν δὲν ἀναφέρεται ποσῶς;

— Ὅχι, ἀλλά...

— Τότε δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ. Τώρα ἂς ὁμιλήσωμεν περὶ σοῦ. Πῶς διάκεισαι μετὰ τοῦ Μωγάρ;

— Ὀλίγιστον τὸν εἶδον κατὰ τοῦ χειμῶνα ταύτου. Ὁ γάμος τῆς θυγατρὸς σου εἶχεν ἀποφασισθῆ, καί...

— Τὴν ἡγάπησες τὴν θυγατέρα σου, ὁμολόγητέ το.

— Ὅχι. Μοὶ ἤρεσκε πολὺ, ἀλλ' ὁ κ. Μωγάρ μοὶ ἔδωκε νὰ ἐννοήσω ὅτι δὲν τῷ συνέ-

φερων και απέσχον παντός διαβήματος.

— Έκμενες καλά. Δεν ήθελον ποτέ σε συγχωρήσει επιδιώκοντα την προίκα της Μαγδαληνης. Υπόπτειον άλλως τε ότι ο Μωγάρ δεν σε ήθελεν Άγνοώ μὲν την αίτιαν τούτου, αλλά τώρα σοι τὸ ὁμολογῶ. Ὅπως και αν ἔχη ἡ κόρη ἦδη εἶναι ἔγγαμος, και δεν δύνασαι πλέον να σκέπτησαι περὶ αὐτῆς; Έχεις καμμίαν ἄλλην κληρονόμον ὑπ' ὄψιν.

— Οὐδεμίαν. Έκείνη μοι συνέφερεν, ἀλλὰ μοι εἶναι ἀδιάφορον ἂν μείνω ἄγκυμος.

— Πολὺ κλά. Έχεις εἴκοσι πέντε ἐτῶν ἡλικίαν διήλθες τὴν τοῦ ἐθελοντοῦ θητείαν σου, και ἦτο κατακληματίας, ὁπότε ἀπεχώρησας. Σοὶ μένει ἔτι ἐν ἔτος ὅπως καταταχθῆ, κατὰ τὸν νέον νόμον των. Ἄλλοτε ἤθελες ἔχει κειρὸν μέχρι ὧν τριάκοντα.

— Να καταταχθῶ! Δεν αἰσθάνομαι πρὸς τοῦτο καμμίαν ἔφεσιν.

— Και τί θὰ κάμης λοιπὸν, ἀφοῦ καταφάγης τὸ Δάσος τοῦ Γουλλιέλμου και τὴν Μορβιέ, τὰ δύο ἔσχατα ὑποστατικά σου;

— Δεν θὰ τὰ καταφάγω.

— Εἰς ἐμὲ λέγεις τὰ τοιαῦτα! Θέλεις νὰ σοὶ ὑποβάλω τὸν λοχριασμόν σου; Ἡ μὲν μήτηρ σοὶ ἐκληροδότησε τέσσαρα ὑποστατικά, ἀξίζοντα κατ' ἐλάχιστον πεντακοσίαις χιλιάδαις φράγκων, ὃ δὲ πατήρ σου σχεδὸν οὐδέν. Ἡ δυστυχὴς ἀδελφὴ μου τὸν συνεζεύχθη, διότι ἐπεθύμει ν' ἀποκαλήται κυρία Βωτροῦ. Ἡμὴν κηδεμών σου, και σοὶ μετεδίδοσα τὴν περιουσίαν σου τῷ 76, κατὰ τὴν ἐνηλικιότητά σου. Τώρα δὲ εἴμεθα εἰς τὰ 1880, ὃ ἐστὶν εἰς ὀλιγώτερον τῶν τεσσάρων ἐτῶν διάστημα καταστράφης περὶ τὰ τρία τέταρτα. Πόσον ἀκόμη θ' ἀνθέξῃ τὸ τελευταῖον τέταρτον;

— Πολὺ μακρότερον. Ἡ πρεῖρα μὲ κατέστησεν ἔμφρον, ἐψιθύρισεν ὁ Γούης. Περιώρισα τὰ ἑξαδά μου, και δεν διατηρῶ πλέον ἢ μόνον δύο ἵππους τῆς ἱππασίας.

— Καλῶς! θὰ τοὺς ἱππεύω καθ' ἐκάστην, ἐνόσω διαμένω ἐνταῦθα. Ἄλλὰ κάμε μοι

τὴν χάριν νὰ μ' ἀκούσης, ἀντὶ νὰ ζητῆς νὰ μοὶ διηγῆσαι τὰ ἰδικά σου. Νὰ σοὶ εἶπω ἐγὼ τί σκέπτεται ἐν τῷ κούφῳ ἔγκεφάλῳ σου; Ὅτι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν θὰ μὲ κληρονομήσης, και ἐντούτοις, ὁπότεν δεν θὰ ἔχη πλέον ὄβολόν, θὰ καταφύγῃ πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν Βρετέκῃ, ἐνθα γνωρίζεις ὅτι δεν θὰ σοὶ ἀπαρνηθῶ τροφήν και κατοικίαν.

— Ἀπατήσθε, θεῖέ μου, ἀπάντησε ζωηρῶς ὁ Βωτροῦ. Εὐχόμεναι νὰ ζήτητε ὅσον ἔνεστι μακροβιότερον.

— ὦ! δεν σε κατηγορῶ ὡς ἐπιθυμοῦν· αὐτὸν θάνατόν μου. Μόνον δὲ σε γνωρίζω καλῶς, τέκνον μου Έχεις μὲν καλὰ διαθέσεις, ἀλλ' οὐχὶ και θέλησιν. Ὁ ἀποτύχη; ἐν τῷ βίῳ σου, ὡς ἀπέτυχες και ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Ἁγ. Κύρου. Ὁ ἀρεθῆς ἠρέμα ἐπὶ τοῦ ρεύματος, και ὁπότεν ἴδης ἀπερχόμενον τὸ ἔσχατον λουδοβικίον σου, θὰ ἦσαι ὑπὲρ τὸ δέον προηλιξ, ὅπως καταταχθῆς στρατιώτης.

Ἦθεν δεν προχδέχομαι ὅτι ὁ ἀνεψιός μου θὰ διέλθῃ τὸν κειρὸν του ἐπιθεωρῶν τὸ λιθόστρωτον τῶν Παρισίων, ἢ συλλέγων φρούγαν εἰς τὰ δάση μου. Ἄλλὰ θὰ μοὶ ἀπαντήσης ὅτι τοῦτ' αὐτὸ πράττω και ἐγὼ πρὸ εἰκοσαετίας. Έγὼ ὅμως διαφέρω ἀπὸ σε, καθότι ἐξετέλεσα τὰς ἐκστρατείας μου, φέρω δὲ πέντε πληγὰς και ἐν τεμάχιον ταινίας ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης. Ἄλλως τε, ὅτε παρητήθην, ὑπελόγιζον ὅτι ἤθελες μὲ ἀντικαταστήσει ἐν ταῖς τάξεσι. Σημείωσε καλῶς τὸ ἐξῆς: εἰς Βωτροῦ ὀρεῖλαι εἴτε νὰ ὑπηρετήσῃ, εἴτε νὰ νυμφρευθῆ ὅπως τεκνοποιήσῃ. Και πρὸς γάμον μὲν δεν φαίνεσαι ἀποκλίνων, δέον ὅθεν νὰ ὑπηρετήσῃς, και πρὸς τοῦτο καιρὸν δεν ἔχεις νὰ χάνῃς. Ἐν ἐπιλόγῳ λοιπὸν, ἐπειδὴ και δεν δύναμαι νὰ σε παρεμποδίσω ἐκ τῆς καταστροφῆς σου, ἐπιθυμῶ νὰ ἐπέλθῃ αὕτη ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

— Σπουδαίως μοὶ λέγετε ταῦτα, θεῖέ μου;

— Σπουδαιότατα, και εἰμὶ υπερβέβαιος

ὅτι θὰ πραγματοποιήσης τὴν τοιαύτην εὐχὴν μου. Διὰ τοῦ τρόπου, δι' οὗ βλίνεις, δεν θὰ ἐξαρκεσθῆς οὔτε ἐπὶ εἰς μῆνας, και ὁπότεν συντελεσθῆ τοῦτο, θὰ ἦσαι ἔτι εἰς ἡλικίαν νὰ κατακριθῆς εἰς κομψὸν ἱππεὶα δευτέραις κλάσεως παρὰ τοῖς εὐζώνοις τῆς Ἀφρικῆς. Πιστεύω μάλιστα ὅτι θὰ σοὶ ἀπονεύωσιν ἀμέσως τὰ τοῦ ἐθελοντοῦ σειράδιά σου. Ὅτι σοὶ παρέχω τακτικὴν ἐπιχορήγησιν ἑκατὸν φράγκων κατὰ μῆνα· τὴν δὲ ἡμέραν, καθ' ἣν κατορθώσεις νὰ κερδήσῃς τὰς ἐπιμισθίας τοῦ λοχαγοῦ, θὰ φροντίσω νὰ σοὶ εὐρω σύζυγον. Ἐως τότε ὅμως, φιλιτάτέ μοι, οὔτε ὄβολόν θὰ λάβῃς παρ' ἐμοῦ. Έχω ἐκεῖ πέραν, ἐντὸς παλαιοῦ ἐρμαρίου, ὀγδοήκοντα τέσσαρας χιλιάδας φράγκων εἰς χρυσόν, διότι δεν μοὶ ἀρέσκουν τὰ γραμματικά, και ἀποστρέφομαι τὰ δάνεια· μεριμνῶ δὲ περὶ τοῦ χρυσοῦ ἐκείνου τόσο, ὅσον και διὰ τὰ παλαιά μου ὑποδήματα. Μολαταῦτα δεν θὰ σοὶ δανείσω οὔτε πενήκοντα λουδοβίκια, διότι οὕτως ἤθελεν ἀναβληθῆ ἡ κατάταξις σου.

— Οὐδὲν ἐξικιτούμαι παρ' ὑμῶν, εἶπεν ὁ Βωτροῦ προσβληθεὶς καιροίως.

— ὦ! τὸ ἤξεύρω. Δεν ἤθελες εἶσθαι ἐκ τῆς γενεᾶς μας, ἂν ἐξηυτελίξεσο ἐνώπιον τῶν χρημάτων. Προσέθημι μάλιστα ὅτι σε υπεργαπῶ, και ὅτι ἂν ἐνυμφρευέσο γυναῖκα, ὁποῖαν ἐπεθύμουν διὰ σε, εὐχαρίστως θὰ σ' ἐξήρουν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας· ἤθελον σοὶ ἐξασφαλίσαι τὴν περιουσίαν μου διὰ συμβολαίου, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων σου, και μεταχειρισθῆ τὰς οἰκονομίας μου πρὸς ἐξαγοράν τῶν δασῶν, ἃ ἐπώλησας, και ἀνοικοδομήσει τὴν Βρετέκην, πρὸς κατοικίαν σοῦ και τῶν ὧν. Δι' ἐμαυτὸν ἤθελον ἐπιφυλάξει μικράν τινα μόνον γωνίαν κατὰ τὴν ἄκρην τῆς ἐπαύλεως. Τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο ἐξάισιον, ἀλλὰ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι εἶναι ὄνειροπόλημα. Ἄν δὲ δεν τὸ πραγματοποιήσης, θὰ γευθῆς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σταύλου. Ἐτελείωσα. Ἰ-

δοῦ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον, και ἐπιθυμῶ νὰ κοιμηθῶ. Ἀῦριον πιθανόν νὰ προγευματίσω παρὰ τῷ Μωγάρ, θὰ γευματίσω ὅμως μετὰ σοῦ. Σε προσκαλῶ διὰ πᾶν τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς μου, ἥτις, σοὶ διαβεβαιῶ, δεν ἔσεται μακροχρόνιος. Ἦλθον διὰ νὰ ἴδω τὸν Μωγάρ, και ὀλίγον ἐπίσης ὅπως σοὶ ὑποβάλω τὸ τελεσίγραφόν μου. Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν τρώγλην μου. Λοιπὸν, καλὴν νύκτα, ἀνεψιέ μου. Ὅτι σ' ἀνακμῶ περὶ τὰς ἐπτά ὥρας ἔμπροσθεν τοῦ Καρφενεῖου τῆς Εἰρήνης.

Ἡ Γούης, οὕτως ἀπολυθεὶς, ἐπανέλαβε μελαγχολικῶς τὴν πρὸς τὴν οἰκίαν του ἄγουσιν. Δεν εἶχε διδόμενα εὐαρεσκείας κατὰ τὴν νύκτα του ταύτην, και ἀνεγνώριζεν ὅτι ὁ θεὸς του εἶχε πληρέστατα δίκαιον προλέγων αὐτῷ τὴν λίαν προσεχῆ καταστροφὴν του. Ἡ ἀποψὶς τῆς καταλήξεως ἐν τοῖς εὐζώνοις τῆς Ἀφρικῆς δεν τὸν ἐτρόμαξεν ὑπὲρ τὸ δέον, διότι πλέον ἢ ἄπαξ ἐσκέφθη ἐπ' αὐτῆς, κατόπιν ἀτυχοῦς παιγνίου. Ἄλλὰ δεν ἠδύνατο ὡσαύτως νὰ μὴν ἀναλογίζηται ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἐπαγωγότερον ἂν ἐνυμφρευέτο τὴν Μαγδαληνὴν Μωγάρ, και κατηράτο ἐκεῖνον τὸν κ. Ἐστελάν, τὸν ἐλθόντα ἐκ τοῦ βάθους τῆς Ἀμερικῆς νὰ ριφθῆ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐλπίδων του.

Τὰ περὶ τοῦ προσώπου τούτου διαδοθέντα θρυλλήματα ἐπανήρχοντο ἐν τῷ πνεύματι του. Ἡμιστὰ μὲν ἐπίστευον εἰς αὐτὰ, και δεν ἠύχετο τὴν δυστυχίαν νεάνιδος, ἥς ἠράσθη· ἀλλ' ἐν τούτοις ἐσκέπτετο τί τὸ συμβητόμενον ἂν ἢ δεσποινὶς Μωγάρ εὐρίσκετο ἄνευ συζύγου τῆ ἐπαύριον τοῦ γάμου τῆς.

Ἐδυσκολεύθη νὰ ἐκδιώξῃ τὴν ἰδέαν ταύτην, και ὅπως ἀπαλλαχθῆ οὐδὲν ἕτερον ἐδέησεν, ἢ ἡ ἀνάμνησις τῶν κατεπειγουσῶν δυσχερειῶν, ἐν αἷς ὁ βακκαράς πρὸ τινος εἶχε θέσει αὐτόν.

— Ἄν ὁ τοκογλύφος τοῦ Ραγκούζ μοι

διολισθήση, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ἀνερχόμενος τὴν ὁδὸν Ὁδῆρ, νομίζω ὅτι οὐδὲν ὑπολείπε- τά μοι ἢ νὰ καταπαχθῶ ἀμέσως. Ὁ θεὸς μου ἤθελεν εὐχεστηθῆ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε θ' ἀπέτιε τὰ χρέη μου, καὶ τότε τὸ ὄνομά μου δὲν θὰ τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν Λέσχην.

ΚΕΦ. Γ'.

— Εἶσαι χήρα, εἶχεν εἰπῆ ὁ κ. Μωγάρ τῇ θυγατρὶ του περιπτυσσόμενος αὐτήν, ὅ- πως τὴν παρκαλώσῃ νὰ δράμῃ πρὸς τὸ ἀ- πακίσιον παρθύρον, καὶ ἴδῃ τὸ σῶμα τοῦ Λουδοβίκου Ἐστελάν κατακείμενον ἐπὶ τοῦ αἵματοφόρου χόρτου τοῦ κήπου.

Τὴν δ' ἐπιούσαν τῆς συμφορᾶς ἡ Μπαδα- ληνὴ καταβεβλημένη καὶ ἐκμηδενισμένη ἐ- πανελάμβανε κλαίουσα: Εἶμαι χήρα... χήρα εἰς ἡλικίαν δεκαεννέα ἐτῶν... καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ γάμου μου!

Ὁ πατὴρ τῆς, ὅστις δὲν κατέλιπεν αὐτήν, ἐστερεῖτο τοῦ θάρρους, νὰ τῇ εἶπῃ τὴν ἀλή-θειαν. Ἐγίνωσκεν ἐν τούτοις τὰ καθέκαστα τοῦ ὑποτιθεμένου θανάτου τοῦ γαμβροῦ του, διότι, τὴν ἐσπέραν τῆς τρομερᾶς σκηνῆς, ἐ- δέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ὑπαστυνόμου, ἐλ- θόντος νὰ τῷ ἀναγγεῖλῃ τὰ διατρέξαντα μετὰ τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ καταστροφὴν.

Ἡ συνάντησις αὐτῶν ὑπῆρξε θυσελώδης.

Ὁ μὲν ὑπαστυνόμος ὑπέθετεν ἀπόδρασιν προμελετηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Λουδοβίκου Βαλ- λουρῆ, καὶ ὑποβοηθηθεῖσαν παρὰ τοῦ κόμη-τος. Ἐντόνως ἐπιτιμηθεὶς ὑπὸ τῶν προϊστα- μένων του, ἐπέριπτε τὴν αἰτίαν τῷ κ. Μω- γάρ, οὗ καθήπετο ὡς καταχρασθέντος τῆς ἐμπιστοσύνης του, καὶ ὠρκίζετο ὅτι ἤθελε συλλάβει τὸν δραπέτην.

Ὁ δὲ κόμης, κατατραχηθεὶς ἐκ τῆς ἀγ- γελίας τῆς τοιαύτης παρὰδόξου ἀναστάσεως, ἠγκυιάκει διὰ τὴν προσκαπομένην κατηγο-ρίαν, τὴν καιρίως προσβάλλουσαν αὐτὸν, καὶ ὑπερησπίζετο μεθ' ὑψηλοφροσύνης κατὰ τῆς δῆθεν συνεργείας του εἰς τὴν ἀπόδρασιν τοῦ Ἐστελάν.

Ἐπεθύμει, ἔλεγε, νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τοῦ,

Καουργοδικείου, ἀλλ' οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ζήσῃ. Καὶ ὄντως, ὁ γέρον οὗτος στρατιωτι- κός, ἀκαμπτος ἐπὶ τῶν τῆς τιμῆς ζήτημά- των, δὲν ἦν ἀνὴρ νὰ ὑποκριθῆ κωμωδίαν ὅπως λυτρώσῃ γαμβρὸν ἀτιμασθέντα. Διε- μκρτύρετο μετὰ μεγάλης ζήσεως, μηδεμίαν ἐπιτροπούσης ἀμφιβολίαν περὶ τῆς εἰλικρι- νείας του, ὅτι ἐπίστευεν εἰς τὴν αὐτοκτο- νίαν, καὶ ὅτι διακκῶς ἠύχετο ἵνα ὁ κ. Ἐ- στελάν ἀποθάνῃ ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς κατα- πτώσεώς του. Πρὸς δὲ ὑπεστήριζεν ὅτι οὗ-τος ἐπροτίθετο σπουδαίως ν' αὐτοκτονήσῃ.

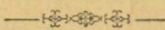
Ὁ ὑπαστυνόμος ὅμως δὲν παρέλειψε νὰ ἐπεξηγήσῃ τὸ συμβάν ὑπὸ ὄλως ἀλλοίαν ὄ- ψιν. Ἐπεβεβόησε ὅτι ὁ κατηγορούμενος Βαλ- λουρῆς ἐγίνωσκε κάλλιστα τί ἔπραττε πη- δῶν ἀπὸ τοῦ παρθύρου.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΧΕΙΡΟΣ

ΚΑΤΑ ΓΑΛΗΝΟΝ,

Ἰπὸ τοῦ Ἰατροῦ Δ. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Α'.

Ὁ ἄνθρωπος, φυσιολογικῶς ἐξεταζόμενος, παρίσταται ἡμῖν καθ' ὅλα ὅμοιος πρὸς τὰ ζῶα, εἰς ὧν τὴν τάξιν ὑπάγεται, κατέχων τὴν ἀνωτάτην ἐν τῇ κλίμακῃ αὐτῆς βαθμί-δαν. Ὡς δὲ καὶ πᾶν ἄλλο ζῶον, οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖ ἐν, αὐτοτελεῶς καὶ συγκε- κριμένον σῶμα, συγκείμενον ἐκ μορίων, ἄ-τινα, εἰ καὶ ἁρμονικῶς καὶ ἀδιασπᾶστος συν-εχόμενα ἀλλήλοις, ἀποτελοῦσιν ὅμως ὄργα-να ἴδια ἕκαστον, ὠρισμένην ἔχοντα περιφέ- ρειαν καὶ εἰδικὴν ἐκπληροῦντα λειτουργίαν ὥστε δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ἕκαστοι κατ' ἴδιον, καὶ ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἀ- νατομικῶς τε καὶ φυσιολογικῶς. Τοιοῦτό τι, ἴδιον καὶ αὐτοτελεῶς μόνον, εἰδικὸν ὄργανον, ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι εἶναι καὶ ἡ χεὶρ, περὶ ἧς ὁ λόγος ἡμῖν ἐνταῦθα.

Β'.

Ἡ χρῆσις τῶν διαφορῶν τοῦ σώματος μο-ρίων ὑπόκειται εἰς τὸ ζωογονοῦν αὐτὰ πνεῦ-μα, τὴν ψυχὴν διότι τὸ σῶμα εἶναι τὸ ὄργα-νον τῆς ἐκδηλώσεως τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς, ὅ-θεν καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διαμορφοῦνται ἀνα-λόγως τῶν ἐνεργειῶν τούτων. Διὰ τοῦτο τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ σώματος διαφέρουσι μεγίστως εἰς τὰ διάφορα ζῶα, ἀναλόγως τῆς χρείας, ἣν ἐκπληροῦσι παρ' ἐκάστην αὐτῶν, καὶ ἐπομέ-ως ἀναλόγως τῆς διαφορᾶς αὐτῶν τῶν ψυχῶν αὐτῶν διότι ὑπάρχουσι ψυχαί, ἄλλαι μὲν ἰ-σχυραὶ καὶ γενναῖαι, ἄλλαι δὲ ἀσθενεῖς καὶ δειλαί, ἄλλαι ἄγριαι, ἄλλαι τιθασαί, ἄλλαι κοινωνικαί, καὶ ἄλλαι χαιρούσαι εἰς τὴν ἀπο-μόνωσιν. Παρ' ἐκάστην λοιπὸν ζῶον τὸ σῶμα ὑπάρχει διαμορφωμένον ἀναλόγως τῶν ἠ-θῶν καὶ τῶν ἐξῆων τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Ὁ ἵπ-πος, φέρ' εἰπεῖν, ἔχει ὄπλιν ἰσχυρὰς εἰς τοὺς πόδας, καὶ χαιρὴν βαθεῖαν εἰς τὸν αὐχέναν, καθ' ὃ ζῶον ὠκύπουν, ὑπερήφανον καὶ γεν-ναῖον ὁ λέων, ζῶον τολμηρὸν καὶ ἄκριον, ἔχει τὴν ἰσχύν του ὅλην συγκεντρωμένην εἰς τοὺς δόντας καὶ τοὺς ὄνυχας ὁμοίως ὁ ταῦ-ρος ἔχει τὰ κέρατα, ὁ κάπρος τοὺς χυλιό-δοντας, ὡς ὄπλα φυσικά. Τῆς ἐλάφου δὲ καὶ τοῦ λαγωῦ, ζῶων δειλῶν φύσει, τὸ σῶμα εἶ-ναι πάντῃ μὲν γυμνὸν καὶ ἀοπλον, ἀλλὰ κα-ταλλήλως διαμορφωμένον πρὸς φυγὴν. Καὶ πράγματι, εἰς μὲν τὰ δειλὰ τῶν ζῶων ἀρμό-ζει ἡ ὠκυποδία, εἰς δὲ τὰ γενναῖα ὁ ὀπλι-σμός διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ φύσις οὔτε καθῶ-πλισε τὴν δειλίαν, οὔτε ἀφώπλισε τὴν γεν-ναϊότητα. Εἰς τὸν ἄνθρωπον, μόνον σοφὸν καὶ λογικὸν ἐκ πάντων τῶν ζῶων, ἀντὶ παν-τὸς ἄλλου ὄπλου ἀμυντικοῦ, ἔδωκεν ἡ φύσις τὰς χεῖρας, ὄργανα κατὰλληλα πρὸς ἐκτέλε-σιν πάσης δῆποτε ἐργασίας, καὶ χρήσιμα εἰς αὐτὸν οὐ μόνον ἐν εἰρήνῃ βιοῦντα, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ διάγοντα. Δὲν ἔδωκε λοιπὸν εἰς αὐτὸν κέρατον φυσικόν, διότι δύναται οὗτος νὰ διαχειρισθῆ ὄπλον καλλίτερον τοῦ κέρατος,

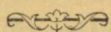
τὸ ξίφος, τὴν λόγχην, κτλ. Δὲν ἐδώκεν εἰς αὐτὸν ὄπλιν, διότι τὸ ῥόπαλον καὶ ὁ λίθος, ἅτινα διὰ τῶν χειρῶν του χρησιμοποιεῖ, κτυ-πῶσι σφοδρότερον καὶ ἀσφαλιότερον τῶν ὀ-πλῶν. Ἄλλως τε, ἵνα τὸ ζῶον μεταχειρισθῆ τὰ κέρατα ἢ τὰς ὀπλάς του, δεόν νὰ πλησιά-σῃ τὸν ἐχθρὸν ἐνῶ τοῦ ἀνθρώπου τὰ τεχνη-τὰ ὄπλα ἐνεργοῦσιν ἐξ ἴσου ἐπιτυχῶς ἐκ τοῦ πλησίον τε καὶ μακρόθεν, τὸ δόρυ καὶ τὸ θέ-λος κάλλιον τῶν κεράτων, ὁ λίθος καὶ τὸ ῥό-παλον κάλλιον τῶν ὀπλῶν. Ὁ λέων εἶναι ἀ-ληθῶς ὠκυποδιότερος τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τί σημαίνει τοῦτο, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος ἐδάμασε διὰ τοῦ λόγου καὶ τῶν χειρῶν του τὸν ὠκυποδιότερον τοῦ λέοντος ἵππον καὶ, ἀναβί-ων ἐπ' αὐτοῦ, ἢ φεύγει ἢ καὶ διώκει τὸν λέ-οντα, ὃν καὶ προσβάλλει μάλιστα ἀφ' ὑψηλοῦ, ὑπὸ τοῦς πόδας του τρέχοντα. Οὔτε γυμνός εἶ-ναι λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, οὔτε ἀοπλος, οὔτε ἀνυ-πόδητος, ὡς τινες ἀλόγως ἰσχυρίζονται ἄλλ', ὡς θελήσῃ, θώραξ μὲν σιδηροῦς προφυλάσσει αὐτὸν ἀπὸ τῶν τραυμάτων κάλλιον παντὸς δερμάτος, ὑποδήματα δὲ καὶ ἐνδύματα καὶ ὄπλα παντοδαπὰ δύναται νὰ ἔχῃ. Καὶ δὲν προφυλάσσει αὐτὸν μόνον ὁ θώραξ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκία, καὶ οἱ πύργοι, καὶ τὰ τεῖχη. Ἐὰν δ' ἔσπρην ἐκ φύσεως εἰς ἐκ-τέραν τῶν χειρῶν του προσημοσμένον κέρα-τον ἢ ἀμυντήριόν τι ὄπλον οἶδν δῆ ποτε, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μεταχειρίζεται τὰς χεῖράς του οὔτε πρὸς οἰκοδομὴν οἰκιῶν καὶ πύργων, οὔτε πρὸς κατασκευὴν λόγχης, θώρακος ἢ τοιοῦτου τινὸς ἄλλου ἀντικειμένου. Διὰ τῶν χειρῶν ἐν τούτοις ὑφαίνει ὁ ἄνθρωπος ἐνδύματα, πλέκει δίκτυα, κατασκευάζει κύτους, γρίπους, καὶ καθίσταται δι' αὐτῶν κύριος τῶν τε χερσαί-ων, καὶ τῶν ἐνυδροβίων καὶ τῶν ἐναερίων ζῶ-ων. Τοιοῦτον εἶναι τὸ ὄπλον, ὑπερ ὁ ἄνθρωπος κέκτηται ἐν τῇ χειρὶ του πρὸς ἀμυνν καὶ συν-τήρησιν του. Ἄλλὰ καὶ ἔργα εἰρήνης διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς ἐκτελεῖ γράφων νόμους, ἐγεῖρων ναοῦς τοῖς θεοῖς, καὶ θυσιαστήρια καὶ ὁμοίω-

μαία, νυκπηγῶν πλῆρα, φιλοτεχνῶν μουσικὰ ὄργανα, σφυρηλατῶν μηχανίας, λαβίδας, κατασκευῶν πάντα τὰ εἰς τὰς διαφόρους τέχνας. χρήσιμα ἐργαλεῖα, ἀποταμειῶν τέλος διὰ τῆς γραφῆς ὑπομνημάτων πάσης τῆς θεωρητικῆς περὶ τῶν διαφόρων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν γνώσεως, καὶ κληροδοτῶν οὕτως αὐτὰς τοῖς μεταγενετέροις, ὥστε διὰ τῶν τοιούτων συγγραμμάτων δύναται τις καὶ σήμερον εἶτι νὰ συνδιαλέγηται μετὰ τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ Ἱπποκράτους καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαίων σοφῶν.

(ἔπεται συνέχειν)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΕΝΑΚΗΣ.

Ἡ φενάκη ὑπῆρχε γνωστὴ τοῖς ἀρχαίοις. Ὁ Ξενοφῶν ἀναφέρει ὅτι ὁ Μῆδος Ἀστυάγης ἔφερε πλαστὰς τρίχας, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις ἦτο σχεδὸν κοινὴ ἐν τῇ Περσίᾳ καὶ τῇ Λυδίᾳ· καὶ τὸ ἱστορικὸν τοῦτο καθιστᾷ τὴν φενάκην ἀρκετὰ σεβαστὴν, ἐνεκα τῆς ἀρχαιότητός της. Περὶ ταύτης μνησκιοιοῦσιν ὁ τε Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Κλέαρχος. Οἱ Ρωμαῖοι, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Καισάρων, ἔκαμνον χρῆσιν τῆς φενάκης, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἀγάλματα τοῦ αὐτοκράτορος Ὀθωνος, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰουδενάλης ἐν τοῖς περὶ Μεσσαλίνης ποιήμασιν αὐτοῦ. Ὁ Κόμιδος ἔβαπτε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του, καὶ ἐπέπασσεν αὐτὰς μὲ χρυστὴν κόβην.

Ἐν τούτοις ὅμως, ὅλαί αὐταὶ αἱ πλαστὰὶ κόβαι πιθκνώτατα ἦσαν ἐσχηματισμένοι ἐκ τρίχων κολλημένων ἐπὶ ὑφάσματος. Ἡ τέχνη τοῦ φενάκοποιου δὲν φαίνεται νὰ ἀναβιβάζηται πέραν τῆς βασιλείας Λουδοβίκου τοῦ ΙΑ'. Φίλιππος ὁ Καλὸς, Δουξ τῆς Βουργονδίας, ἔχασεν ὅλην τὴν κόβην του κατὰ συνέπειαν τρομερῆς τυροσιδοῦς ἀσθενείας. Τὸ συμβᾶν τοῦτο τοσοῦτον μᾶλλον ἐλύπησεν αὐτὸν, καθ' ὅσον ἐμελλε νὰ μνηστευθῆ ὅσον

οὕτω τὴν ὠραίαν Πριγκίπισσαν Ἰσαβέλλαν ἐκ Πορτογαλλίας. Θέλων δὲ νὰ μετριάσῃ τὸ μέγα τοῦτο κακὸν, ἐκάλυψε τὴν κεφαλὴν μὲ μαῦρον παννίον, πλὴν καὶ ἡ ἐπανόρθωσις αὐτῆ τὸν κατέστησεν ἐπίσης ἄσχημον, καὶ αὐτὴ ἡ μνηστὴ του παρετήρησεν εὐκόλως τὸ ἐλάττωμά του. Ἀπαρηγόρητος ὁ Δουξ ἔμενε μακρὰν πάσης διασκεδάσεως, λογιζόμενος ἀνεπανόρθωτον τὸ κακὸν, ὁ δὲ πνευματικὸς του, θέλων νὰ ἐλύσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ Κυρίου του, προέτεινε μέγα βραβεῖον εἰς τὸν ὅστις ἤθελε κατορθώσῃ νὰ ἐξοικονομήσῃ κατὰ τὸ πρέπον τὴν φαλάκραν τοῦ Κυρίου του. Καὶ τότε ξένος τις παρουσιασθεὶς προσέφερεν αὐτῷ κάλυμμά τι τῆς κεφαλῆς, κατασκευασμένον μὲ ὠραίαν ξανθὴν καὶ μακρὰν κόμην, τόσον φυσικὴν ὡς εἶναι ἦτο φυτωμένη ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου κρανίου. Εἰς τὴν θέαν τοῦ ἀριστοουργήματος τούτου ὁ πνευματικὸς ἀνέπεμψε κραυγὴν χαρῆς, καὶ ἀμέσως ἔσπευσε νὰ ἐρωτήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου. — « Πέτρος Λορσῶ, Πανοσιώτατε, κουρεὺς ἐν Διζῶνι. » ἀπήντησεν ὁ ξένος. Τὸ ἔσπερας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Φίλιππος ἔδιδε μεγαλοπρεπέστατον χορὸν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Βρυξελλῶν, οἵτινες συμμετέσχον τοσοῦτον χρόνον τῆς θλίψεως τοῦ Κυρίου των, καὶ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν μεγάλην δουρικὴν αἴθουσαν, τὴν κεφαλὴν ἔχων κεκαλυμμένην ὑπὸ ὠραίας ξανθομάλλου φενάκης. Ἡ ἱστορία δὲν ἀναφέρει ἂν καὶ ἡ Δούκισσα Ἰσαβέλλα ἠσθάνθη πλειότερον ἔρωτα διὰ τὸν σύζυγόν της. Ὅπως δὴποτε ὅμως τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι αὐτὴν ἀκόμη τὴν στιγμὴν πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν μας, θέτοντες τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των, εὐλογοῦσιν ἀπὸ καρδίας τὸ ὄνομα τοῦ Πέτρου Λορσῶ.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ χρῆσις τῶν καλυμμάτων τούτων, τῶν ἐχόντων ἐπικεκολλημένας τρίχας, ἐγένετο κοινὴ ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ συρμὸς ὅμως οὗτος ἔπαυσεν ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ', καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ φενάκη ἔσχε

τὴν πρώτην θέσιν μετὰ τῶν κοσμημάτων· ἀλλὰ συγχρόνως ἔσχεν ὑπερβολικὸν μέγεθος, ἄλλως τε ἠλαττώθη ἐπὶ τῆς ἀντιβασίλειας Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ'.

ΧΛΩΡΟΦΟΡΜΙΟΝ.

Ἡ ἱστορία, ἣτις ἐπιμελῶς διατηρεῖ καὶ παραδίδει εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐπερχομένων γενεῶν τὰ ὀνόματα τῶν κατακτητῶν, τῶν καταστροφῶν καὶ ὀλεθρῶν τῆς ἀνθρωπότητος, πρέπει ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀθανάτων σελίδων της, διὰ χρυσῶν γραμμάτων, νὰ ἐγγράψῃ τοὺς μεγάλους εὐεργέτας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῶν πτερύγων τῆς ἐπιστήμης ἀνέπτηεῖς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔκλεψε τὸ οὐράνιον πῦρ, τὰ βελύτερα τῶν μυστηρίων τῆς πλάσεως! ἔκλεψε τὸ ἀέριον, δι' οὗ ἐξώρισε τὸ σκότος ἀπὸ τὴν γῆν, ἔκλεψε τὸν ἀτμὸν, δι' οὗ ἐχιλιοπλασίασε τὰς δυνάμεις καὶ τὴν ταχύτητά του, ἔκλεψε τὸν ἠλεκτρισμὸν, δι' οὗ ἤνωσεν εἰς ἓν σημεῖον τῆς γῆς τὰ πέρατα.

Ἀλλὰ τοῦ τολμηροῦ τούτου Προμηθέως ἐσπάρτατε τὰ ἐντόσθια ὁ ἀπηνῆς γυψ, ἡ σωματικὴ ἀλγηδὼν, καὶ μόνον αὐτὴν ἐφαίνετο μέχρις ἐνδὸς ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀποφύγῃ, εἰ καὶ ἐπινοήσας φυγὴν τῶν τόσων δυσιάτων νόσων. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους εὐρέθησαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον τῶν θαυμάτων μεγαλοφυεῖς ἄνδρες, οἵτινες ἐστόμωσαν τὸ σιδηροῦν ῥάμμος τοῦ τέρατος τούτου, καὶ ἠλευθέρωσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τῶν προξενουμένων ὑπὸ τῶν κατασπαρχητικῶν ὀνύχων του τρομερῶν καὶ θυμοβόρων ἀλγηδόνων.

Γνωστὸν ὅτι πρὸ δεκαεπτὰ περίπου ἐτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀνεκαλύφθη ἡ χρῆσις τοῦ αἰθέρος, ἣτις ἀρχορεῖ πᾶσαν αἴσθησιν, λύει πρὸς ὦραν τὸν δεσμὸν μετὰ τῶν σώματος καὶ ψυχῆς, ἀποσπᾷ τοῦτο ἀπὸ τὴν κηδεμονίαν ἐκείνης, καὶ τὸ παραδίδει ἀνάληπτον καὶ ἡ-

ρεμοῦν ὡς πτώμα, ὡς νεκρὰν ὕλην, εἰς τοῦ χειρουργοῦ τὴν μάχιραν. Ἀλλ' ἡ χρῆσις τοῦ αἰθέρος εἶχε δυσκολίας καὶ ἐλαττώματα· ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ δὲν ἦτο εὐκόλος, ἡ χρῆσις του ἀπῆτει ἐργαλεῖα καὶ πολλὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἐγχειριστοῦ, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ του, χωρὶς τῆς ἀναγκαίας περιπέψεως γενομένη, ἠδύνατο νὰ ἀποβῆ θανατηφόρος πολλάκις· διότι, οὐ μόνον ἡ ἀναίσθησις ἠδύνατο ἐνίοτε νὰ παραταθῆ μέχρι θανάτου, ἀλλ' ἀκόμη καὶ αὐτὸ τὸ φάρμακον, καθὸ εὐφλόγιστον σῶμα, ἠδύνατο νὰ κατακαύσῃ τὸν ἀσθενῆ καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν, ἂν ἐξ ἀμελείας προσήγγιζεν εἰς αὐτὸ φῶς.

Δύο μόλις ἔτη παρελήθον ἀπὸ τῆς ἀνεκαλύψεως τοῦ ἀτελοῦς τούτου ἀκεσωδύνου φαρμάκου, καὶ ἰδοὺ οἱ ἐπιστήμονες τῶν διαφόρων ἐθνῶν, λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τούτου, ἤρχισαν νὰ ἐρευνῶσιν ἐπιμελῶς ποῖα ἄλλα σώματα ἔχουσι τὴν ιδιότητα νὰ ἐπιφέρωσιν, ὡς ὁ αἰθέρ, ἀναίσθησιαν προσωρινήν. Περιφημὸς δέ τις Γάλλος χημικὸς, ὁ ἀποθανατισθεὶς Κ. Δυμάς, κατέδειξε πρῶτος ἐν παρόδῳ ρευστόν τι, ὑπερ ὀνόμασε χλωροφόρμιον. Εἰς τοῦτο δ' ἐπιστήσας ἀκολούθως τὴν ἰδιαίτην του προσοχὴν περίφημός τις Σκώτος ἱατρός ἐν Ἐδιμβούργῳ, ὁ Κ. Σίμφων, ἀνεκάλυψεν ἐν αὐτῷ ιδιότητας πολὺ ἀνωτέρας τῶν τοῦ αἰθέρος, καὶ ἐπιχειρηθεὶς διάφορα πειράματα, ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ τοῦ ἐφευρετοῦ Δυμάς, ἀπέδειξε δι' αὐτῶν ὅτι τὸ χλωροφόρμιον ἔχει πραγματικῶς ὅλα τὰ προτερήματα, χωρὶς οὐδενὸς τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ αἰθέρος.

Καὶ πρῶτον μὲν ἡ κατασκευὴ του εἶναι ἀπλουστάτη, καὶ τοιαύτη ὥστε καὶ ὁ ἔσχατος τῶν φαρμακοποιῶν, ἕκαστος ἰδιώτης ἀκόμη, δύναται εἰς ἐλάχιστον χρόνον καὶ δι' ἀπλουστάτων ὕλων νὰ κατασκευάσῃ χλωροφόρμιον εὐχρηστον καὶ καλῆς ποιότητος. Δεύτερον, ἡ χρῆσις του δὲν ἀπαιτεῖ ἐργαλεῖα· ἀρκεῖ νὰ χυθῶσι σταγόνες τινὲς εἰς μανθάλιον ἢ εἰς σπόγγον, ὅστις νὰ κρατηθῆ ἐπὶ δύο ἢ

τρία λεπτά ὑπὸ τὴν ρίνα τοῦ πάσχοντος, καὶ ἡ ἀναισθησία ἐπέρχεται βαθμῆδὸν καὶ βεβαίως. Τότε ἐκτελεῖται ἀσφαλῶς ἡ ὀδοντορραγία τῶν ἐγχειρήσεων, χωρὶς οὔτε νὰ κινήθῃ ὁ πάσχων, ἀλλὰ μάλιστα πίπτουν πολλάκις εἰς εἰδός τι μέθης, ἥτις κάμνει αὐτὸν νὰ ψάλλῃ καὶ νὰ τραγοῦδῃ.

Εἶναι καταπληκτικὴν νὰ συλλογισθῇ τις πόσας ὑπηρεσίας, ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεώς του μέχρι τοῦδε, παρέσχεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο ἰατρικὸν πόσιον κηῖμαι, πόσοι δάκτυλοι, πόσοι μαστοὶ ἐσχίσθησαν, πόσα ὀστά ἐπριονίσθησαν καὶ πόσοι ἀνθρακες κατεκαύθησαν, χωρὶς ὁ πάσχων οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον νὰ αἰσθανθῇ πόνον, διχοκούσης τῆς ἐγχειρήσεως. Ἰδίως τὰ μέγιστα συνετέλεσε τὸ ἀκεσώδυνον τοῦτο φάρμακον εἰς τὴν ἐπιστήμην κατὰ τὰ πάθη τῆς δυσουρίας ἢ λιθιάσεως καὶ τῆς μελανώσεως, τῆς ὀδοντορραγίας ἐκείνης ἀσθενείας τοῦ ὀφθαλμοῦ, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται νὰ ἀσπαθῇ ἐντελῶς ὁ ὀφθαλμὸς ἀπὸ τὸ κοῖλον αὐτοῦ, καὶ νὰ γείνωσιν αἵματηρά τιμαὶ ἐπ' αὐτοῦ. Οὐχὶ δὲ μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ κτήνη ἀπήλλαξεν ἡ ἐφεύρεσις αὕτη τῶν σωματικῶν πόνων.

Σπόγγος, περιέχων δύο οὐγγίαις χλωροφορμίου, ἐτέθη ὑπὸ τοὺς ῥόθωνας ἵππου, ὅστις ἦτο χωλὸς· μετὰ τέσσαρα λεπτά ὁ ἵππος περιέπεσεν εἰς ἀναισθησίαν, καὶ ἐνῶ εὐρίσκετο εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην, τῷ ἔκοψαν τὰ δύο νεῦρα τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν. Εἰς τὴν τομὴν τοῦ πρώτου νεύρου δὲν ἐκινήθη παντάπασι, εἰς τὴν τοῦ δευτέρου ἐκινήθη ἐλαφρῶς, διότι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ χλωροφορμίου εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐλαττωταί· ἀλλ' ἡ ποσότης αὐτοῦ ἐδιπλασιάσθη, καὶ μετὰ 25 λεπτά ὁ ἵππος ἠγέρθη ἐντελῶς ὑγιής· ἄνευ τοῦ χλωροφορμίου πιθανὸν εἶναι ὅτι τὸ ζῶον ἤθελεν ἀποθάνει ἀπὸ τὸν πόνον.

Παρατηρήθη ἐσχάτως σπουδαιοτάτη τις ἐνέργεια τοῦ φαρμάκου τούτου ἐπὶ τῶν φρενοβλαβῶν. Μανικκοί, ἀνκνεύσαντες αὐτὸ,

ἀφοῦ ἀνέκυπτον ἀπὸ τὴν στιγμιαίαν ἀναισθησίαν, ἠσθάνοντο ἐαυτοὺς ἠσυχωτέρους, καὶ τὰ συμπτώματα τῆς παραφροσύνης τῶν ἐλαττωθέντων. Ὡστε πιθανὸν νὰ κατορθωθῇ ποτε διὰ τοῦ θείου τούτου δώρου, ὅπερ χρεωστεῖται εἰς τὸν Δυμῆς καὶ Σίμφωνα, νὰ θεραπεύωνται τὰ δύο μέγιστα δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος, οἱ πόνοι τοῦ σώματος καὶ ἡ συντάραξις τοῦ λογικοῦ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Z'.

Ἡ κατάρτισις κεφαλαίου.

Μεθ' ὅσα ἐλέχθησαν, εἶναι λίαν ἔνοχος ὁ οἰκογενειάρχης, ὅστις δὲν ἔχει ὀφθαλμοῦ; ἵνα ἴδῃ, ὅσα ἵνα ἀκούσῃ καὶ λογικὸν ἵνα κρίνῃ.

Τι, ἀληθῶς, νὰ εἴπῃ τις εἰς ἀνθρώπον, οὔτινες ἡ ἀποστολὴ εἶναι νὰ κατῳικήσῃ εὐτυχίαι ἐκείνου, οὐδ' αὐτὸς ἔφερει εἰς τὸν κῆμον;

— Ἐργάζεσαι ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας σου ὁ καρπὸς τῶν πόνων σου δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ ὅπως καλύψῃ; ἀφ' ἐνὸς τὰς δαπάνας τῆς οἰκογενείας σου, καὶ ἀφ' ἑτέρου κατάρτισις κεφάλαιον πάντοτε πρόχειρον ἐν δεδομένῃ ἀτυχεῖ περιπτώσει. — Ἀσφάλισον ἔθεν τὴν ζωὴν σου, καὶ τὸ ὄνειρόν σου ἐπραγματώθη.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἶναι κτήμα σου, εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σου, εἶναι ἡ κληρονομία τῶν τέκνων σου. Εἶναι τέλος ἡ ἀδιαφιλονείκητος περιουσία σου, ἣν οὐδεὶς δύναται νὰ καταστρέψῃ ἢ νὰ μειώσῃ.

Μὴ δυνάμενος νὰ κληροδοτήσῃ εἰς ἀγαπητὰ ὄντα ἀκίνητον κτήμα, κληροδοτεῖς αὐτοῖς ἐν κεφάλαιον. Διὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου καθιστᾶς τὰ τέκνα σου κύρια τοῦ μέλλοντος. Ἐὰν ἦναι ἄρρεν, ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα ὅπως ἐνίμως ἀποκταστῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοινωνίας. — Ἐὰν ἦναι θῆλυ, θὰ δυναθῇ νὰ συζευχθῇ μετ' ἀνδρὸς τῆς ἐκλογῆς τῆς, χωρὶς νὰ θυσιάσῃ τὴν ἀτομικὴν τῆς ἀξίαν.

Ἰδοὺ τί θὰ πράξῃς, καὶ ὁποῖαν εὐτυχίαν θὰ

σπεύρῃς ὀπισθὲν σου, ἀσφαλίζων τὴν ζωὴν σου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, μικρὸν ποσὸν μόνον ἀφαιρῶν ἐκ τῶν ὄσων ἐξοδεύεις κατ' ἔτος, δύνασαι νὰ ἀσφαλίσῃς τοῖς τέκνοις σου εὐζωίαν. Οὐδὲν λοιπὸν ἕτερον, ἢ ἡ ἀσφάλεια ἐπὶ τῆς ζωῆς, δύναται νὰ σοὶ παράτῃ τὴν βεβαίτητα τῆς κατῳικήσεως κεφαλαίου.

Τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα εἰκονίζουσι μόνον τὴν ὕλικὴν ἀποψιν τῆς φιλοστόργου ταύτης τοῦ οἰκογενειάρχου μερίμνης· ἡ δὲ ἠθικὴ αὐτῆς ἀποψις εἶναι διὰ τὸν οἰκογενειάρχην ἡ μεγάλη ἀμοιβή.

Πράγματι, ὑπάρχει δι' ἀνθρώπον ἔντιμον γλυκυτέρη εὐχρηστίσις ἐκείνης, ἣν συνεπάγεται ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος καὶ ἡ βεβαίότης περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς οἰκογενείας του; Ὁ πατήρ, ὅστις δύναται νὰ εἴπῃ ἑαυτῷ; —

«Οὐ μόνον ὠφέλιμος εἰς τὰ τέκνα μου ἐγένονομαι διαρκούσης τῆς ζωῆς μου, ἀλλὰ κατέστησα ταῦτα εὐτυχῆ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου» ὁ πατήρ, λέγομεν, οὕτως, δοκιμάζει μυχιαιτάτην ἀγαλλίασιν, καὶ ἀπεριόριστον τέρψιν συνεδέσσεως, ἣν μόνον οἱ ἀληθῶς φιλόστοργοι γονεῖς δύναται νὰ κατανοήσωσι.

Διὰ τοὺς τοιοῦτους γονεῖς ἐγράφησαν αἱ ὀλίγαι αὗται γραμμαί, ἐμπνευσθεῖσαι ἡμῖν ὑπὸ τῆς ἀδόλου ἀγάπης τοῦ καθήκοντος, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀναγνωσθῶσι καὶ θὰ ληρθῶσιν ὑπ' ὄψει περ' αὐτῶν.

ΚΟΡΑΛΛΙΩΝ ΑΛΙΕΙΑ.

Τὸ κοράλλιον εὐρίσκεται καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἑκτασίαν τῆς Μεσογείου θαλάσσης, ἀλλ' ἀναπτύσσεται ἰδίως κατὰ τὰς Ἀφρικανικὰς ἀκτὰς, καίτοι τὸ ἐν ταῖς βορείαις ἀκταῖς τοῦ μέρους τούτου τοῦ κόσμου ἐξαγόμενον ἔχει χρομὰ ἥττον στιλπνὸν καὶ ζωηρὸν τοῦ ἐξαγομένου εἰς τὰς μεσημβρινὰς ἀκτὰς τῆς Εὐρώπης.

Τὸ κοράλλιον εἶναι μικρὸν δεινδρῶν, ἢ

μᾶλλον θάμνος, στερημένος φύλλων καὶ ἀντὶ πλατέων ριζῶν βασιζόμενος ἐπὶ καυλοῦ, ὅστις προσαρμύζεται ἐντελῶς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν σωμάτων, ἐφ' ὧν ἀναπτύσσεται εἰς τρόπον ὅσο εἶναι δυσκολώτατον νὰ ἀποχωρήσῃ τις αὐτὸ ἀπὸ τῶν σωμάτων τούτων, μεθ' ὧν φαίνεται τρόπον τινὰ συγκεκολλημένον.

Ἡ αὐξησις τοῦ κοραλλίου δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ὑποστηρίζοντος αὐτὸ καυλοῦ, τοῦ ἐπέχοντος τόπον ρίζης, ἀλλ' ὑφύεται εἰς ἀπλοῦν συνήθως στέλεχος, οὔτινος ἡ μεγαλειτέρα διάμετρος δὲν ὑπερτερεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοὺς δύο δακτύλους. Ἐκ τοῦ στελέχους ἢ κορμοῦ τούτου φύονται κλωνές τινες, ὅτινες διακλαδίζονται πολλαπλασιαζόμενοι ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων εἰσὶ διεσπαρμένοι μικροὶ κογγύλαι ἐν εἶδει μελισσῶν κυτταρίων, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁμοίων ἐμφωλεύει εἰς πολύπους, ὅστις, ἕνεκα τῶν κεχρωματισμένων καὶ σπινθηροβολούντων περὶ αὐτὸν ἀνιχνευτηρίων του, ὁμοιάζει πραγματικῶς μὲ μικρὸν ἄνθος.

Καίτοι δ' ἐστερημένον ρίζης τὸ κοράλλιον, κρατεῖται ὅμως μετὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως εἰς τοὺς βράχους, μεθ' ὅσης δεινδρῶν πεφυτευμένον ἐν τῇ γῆ, μὲ μόνην ταύτην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ κλάδοι του, ἀντὶ νὰ φύωνται πρὸς τὰ ἄνω, εἰσὶν ἐξ ἐναντίας ἐστραμμένοι πρὸς τὰ κάτω, ὅπερ εὐκολύνει ἀρκούντως τὴν ἐκρίζωσίν του.

Ἡ ἀλιεῖα τοῦ κοραλλίου γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν Ἀφρικὴν, καὶ παρατηρήθη ὅτι εἰς ποῦς τοῦ προϊόντος τούτου εἰς βάθος 8 μέχρι 10 ὀργυῶν, δαπανᾷ ὀκτὼ ἔτη ὅπως φθάσῃ εἰς τὴν μεγκλειτέραν τὴν ἀνάπτυξιν, καὶ δεκαπέντε ἔτη εἰς βάθος 15 μέχρις 20 ὀργυῶν. Ἡ ἀλιεῖα δὲ αὕτη εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος, ἕνεκα τῶν ἀφθονούντων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς θαλάσσας ταύτας καρχαριῶν. Ἰδοὺ δὲ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐκτελεῖται αὕτη:

Ὁκτὼ ἄνδρες, πάντες ἄριστοι κολυμβη-

ταί και δύται, ἐπιβιάζονται εἰς μεγάλην λέμβον, ἣτις συνήθως καλεῖται *Karolirh*, καὶ δένοντες σταυροειδῶς δύο χονδρὰ ξύλα ἢ δοκοὺς, προσκολλῶσιν εἰς τὰς τέσσαρας αὐτῶν ἄκρας δύο στερεώτατα δίκτυα, ἐν εἴδει σπυρίδων· ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταυροῦ προσδέουσι στερεὸν σχοινίον, καὶ οὕτω παρσκευασμένην καταβιάζουσι τὴν μηχανὴν ταύτην εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης, προλαμβάνοντες νὰ προσθέσωσιν εἰς αὐτὴν τὸ ἀνάλογον βᾶρος, ὅπως βυθισθῇ εὐκόλως.

Ὁ δύτης συνοδεύει αὐτὴν καὶ ὠθεῖ τὰς ἄκρας αὐτῆς πρὸς τὰ κοιλώματα τῶν βράχων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ περιελίσσεται τὸ κοράλλιον εἰς τὰς ὁπὰς τοῦ δικτύου. Τότε τὸ πλήρωμα ἐλαύνει μετὰ δυνάμει τὴν λέμβον, καὶ οὕτως ἀποσπᾷ τὸ κοράλλιον. Συμβαίνει συνεχῶς ὥστε ὁ δύτης νὰ ἀνερχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καθημαγμένος, κατὰ συνέπειαν τῶν ἀμυχῶν καὶ τῶν πληγῶν, αἱ ἐπροξένησαν αὐτῷ οἱ κλάδοι τῶν κοραλλίων. Ἐνίστε δὲν ἀναφίνεται ποσῶς, καὶ τότε ἐννοοῦσιν οἱ σύντροφοί του ὅτι καρχαρίας τις κατέφαγεν αὐτόν· ἀντικαθιστῶσι δὲ αὐτὸν διὰ τινος τῶν συντρόφων του, ὅστις μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀφοβίας καὶ ἀταραξίας κατέρχεται εἰς τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην ἐργασίαν.

Οἱ ἐργάται οὗτοι ἀπέρχονται εἰς τὴν ἀλιεῖαν, ὡς ὁ στρατιώτης εἰς τὸν πόλεμον, ἀναθέτοντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν Πρόνοιαν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔχοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι, ἂν ἦναι πεπρωμένον ν' ἀποθάνωσι, τίποτε δὲν δύναται ν' ἀνχαίτιση τὴν ἀμετάκλητον ταύτην ἀπόφασιν τῆς Εἰμαρμένης.

ΛΥΣΙΣ

τοῦ Η'. αἰνίγματος
'*Ἀμήν*.

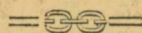
τοῦ Θ'. αἰνίγματος
Τὸ ὄνομά σου.

τοῦ Ι'. αἰνίγματος
Σκρόφορον — Ρόρον.

ΛΥΤΑΙ.

Αἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Δεσπ. Ἄννα Γ. Σταυρίδη, Μαρτίνα Κοτρώνη· οἱ κ. κ. Σ. Λαγουδάκης, Σ. Παπαθανασόπουλος, Τ. Νοταράκης, Δημήτριος Καρατζᾶς, Μακεδὼν, Σ. Χρυσαιδῆς· οἱ ἐν Σμυρνῆν-ἐλ-Ἀνάτερ, Κ. Βερεκέτης, Μεγαλειδῆς καὶ ὁ κτηνίατρος Βαϊλαράκης.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΑ'.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ὦ φίλε, μὲ κρατεῖς, μὲ θεωρεῖς,
Ἐμπροσθέν σου μὲ κατέχεις· ἤ τι μὲ βλέπεις καὶ ἀπορεῖς;
Τρεῖς γράμματά μου ὕταν δυνήθῃ; νὰ ἀφαιρέσης,

Πλὴν ἐντέχνως ἐκ τῆς μέσης,

Τότε ἴσταμαι εὐθὺς, κ' ἐνθ' μ' ἔδλεπες ἐμπρὸς σου,

Τώρα μ' ἔχεις ἔς τὰ ἐντός σου.

Δὲν μ' ἐνόησες ἀκόμη; νὰ καὶ πάλιν σ' εὐκολύνω:
ὡς τροπὸς καλὴ σὲ τρέφει ὀλονὲν καὶ σὲ παχύνει.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΒ'.

Τρεῖς μῆνας λέγουσι ὅτι ζῶ. Ἄν τὸ μεσαῖον λείψῃ,

Ἄθνατον θὰ μὲ ἰδῆς,

Ἐνθ' δὲν εἶδῃ με οὐδεὶς,

Καὶ κατοικῶ καὶ εἰς τὴν γῆν, κ' εἰς τ' οὐρανοῦ τὰ ὕψη

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΓ'.

Ἄν καὶ ἐν τῷ ὀνομά μου, διπλὴν ἔχει προφορὰν,
γένος κ' ἐννοίαν δ' ἀλλάσσει εἰς τοῦ τόπου τὴν φορὰν.
Ὄξυτόνωσ με προφέρεῖς; γένους εἴμ' ἀρσενικοῦ,
Ἐν δὲ παροξυτόνωσι, εἴμαι γένους θηλυκοῦ.
Ὡς ὄξυτόνον δὲ πάλιν εἴμαι βρώσις θρεπτικῆ·
παροξυτόνον δὲ ἤμην πόλις τις ἐμπορικῆ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ.

Μὴ φιλονεῖαι ποτὲ, διότι δὲν θὰ μεταπίσης κανένα. Αἱ γινῶμαι εἶναι καθὼς τὰ καρφία. Ὅσῳ μᾶλλον τὰ προσβάλλης, τόσῳ βαθύτερα χώνονται.